

DOMOLJUB

**SLOVENSKEMU LJUDSTVU
V PODUK IN ZABAVO.** ❁

Izhaja dvakrat na mesec in sicer prvi četrtak po 1. in 15. v mesecu. Cena mu je 1 K 60 v na leto, (za Nemčijo 2 K 8 v, za Ameriko in druge tuje države 2 K 60 v). — Spisi in dopisi se pošiljajo: Uredništvu „Domoljuba“, Ljubljana, Semeniške ulice št. 2, naročnina, reklamacije in inserati pa: Upravištvu „Domoljuba“ Ljubljana, Kopitarjeve ulice št. 2. *****

Inserati se sprejemajo po sledečih cenah: Enostopna petitvrsta (šestina „Domoljubove“ širine, 34 mm) stane za enkrat 30 v če se tiska dvakrat 20 v, če se tiska trikrat 24 v. Pri večkratnem objavljenju znaten popust — Reklamne novice navadna garmondvrsta 60 v. *****
Čekovni promet pošto-hranilniškega urada št. 824.797. *****

Štev. 16.

V Ljubljani, dne 17. avgusta 1905.

Leto XVIII.

V Maribor!

Armada dvanajst tisoč članov se je v par letih zbrala okolu „Slovenske kršč.-soc. zveze“ v naših katoliško slovenskih izobraževalnih društvih. V par letih so vrli možje, ki so osnovali ta društva, več dejanski storili za izobrazbo našega naroda, nego se je prej storilo v tem oziru od leta 1848. sem. Ponos naših prijateljev je ta lepa organizacija, občudovanje vzbuja celo pri naših nasprotnikih. Lani so se ta društva prvič zbrala na Brezjah na vseslovenskem mladeniškem shodu. Nihče, ki je bil takrat navzoč, ne pozabi lepih prizorov, ne pozabi, kako se je zgrinjalo pod vihrajočimi zastavami k Marijini cerkvi na tisoče mož in mladeničev, ne pozabi imenitnega shoda in pobratimstva, ki so ga takrat sklepali mladeniči iz vseh slovenskih pokrajin. Drugo leto na svidenje v Mariboru smo si takrat obljubili — in to izvršimo letos 3. in 4. septembra.

Vabili smo vas že v prejšnji številki „Domoljubovi“ v Maribor. Nihče, ki je bil na Brezjah navzoč, naj ne ostane doma. Dolžni smo štajarskim možem in mladeničem, da jim povrnemo lanski številni obisk. Tudi v

Mariboru se bomo poklonili Mariji, zaščitnici naših društev, Mariji v sloveči, prekrasni frančiškanski cerkvi mariborski, kar je že samo ob sebi nekaj, kar bi moralo vsakega dvigniti. Prav res hvaležni moramo biti „Slov. kršč.-socialni zvezi“, da nas vsako leto popelje na drug znamenit kraj. Tako se bomo učili spoznavati svojo lepo domovino in jo še bolj ljubiti.

Tako romanje pa zveže „Zveza“ tudi s poučnim shodom in prijetno zabavo, zato bi bilo prav, ko bi vsako leto naši možje in mladeniči se odločili, da takrat, ko jih „Zveza“ kliče, gredo na daljše romanje, pri katerem „Zveza“ skrbi, da je potovanje kakor mogoče ceneno. To bo vsakoletno naše skupno vseslovensko romanje, na katerem se bomo v bratovski slogi sešli Kranjci, Štajarci, Primorci in Korošci ter se pomenili, kako delajmo v bodočem letu, da si zboljšamo položaj in da ohranimo sebi svojo domovino. Zato na tem mestu posebno pozivamo očete, da pošljejo svoje sinove na ta shod. Mnogo koristnega se bodo naučili v par urah, mnogo, kar bo, ako bodo izvrševali, celi občini rodilo zlate sadove. V vseh župnijah še ni izobraževalnih društev. Mladi fantje, ki imate korajžo, pridite, da se poučite, v drugem Vam bo

potem šla na roko „Slov. krščansko-socialna zveza“, le pisati bo treba nanjo, pa bomo tudi pri Vas ustanovili poučno in vzgojevalno društvo. Za vsako župnijo na Kranjskem, kjer še ni izobraževalnega društva, se bo na shodu dobilo po en izvod obširne knjige, kako osnovati in kako delati v društvu. Za one, kjer je že društvo, pa bo pri tej priliki podan velekoristni pouk, kako tudi dalje delati, kakor kaže spored v današnji „Domoljubovi“ številki. Naj bi ne bilo torej nobene slovenske župnije, iz katere bi se ne dvignilo na pot v Maribor nekaj mož in mladeničev.

Čitatelji „Domoljubovi“! Takoj, ko preberete te vrstice, na delo pri sebi in svojih prijateljih, da se takoj oglasé in sicer vsak pri svojem župnem uradu. Vožnja iz Ljubljane v Maribor in nazaj bo ob tej priliki skoro za polovico cenejša. Veljala bo okolu 7 kron. V nedeljo teden bo to natančno označeno, potem naj pa vsak prinese denar za vožnjo svojemu župnemu uradu, kjer sprejme nadaljna navodila.

Može in fantje, 3. septembra v zeleno Štajarsko — v Maribor!

Kotiček za a. p. in p.

Kaj bodo počeli vinorejci? Take poprašujejo v skrbeh pivci, odkar piskamo na abstinence.

E, ga bomo pa mi več popili! Brž pristavijo ter s tem potolažijo viničarje in sebe.

S tem pa odvzamejo nam abstinentom dolžnost skrbeti za povračilo škode, ki jo bomo bajé naredili vinorejcem.

Ker pa ne verjamemo prav na njihove nesebično ljubezen do vinorejcev, in ker mislimo, da imamo vsaj toliko ljubezni do istih, kakor pivci, zato smo pripravljeni tudi mi skrbeti za odškodovanje in sicer s tem:

1. Da kupimo toliko grozdja, kolikor vina bi padlo na nas po statistiki, in da delujemo sploh na to, da se veliko grozdja proda svežega. — Seveda tiste vinograde, katerih grozdje se mera tolči, se bo sploh moralo opustiti, ker ne izplačaje obdelovanja.

2. Da se vojskujemo ob strani vinorejcev zoper vse vinske klavzule, po katerih bi vino iz tujih krajev k nam prihajalo.

3. Da dosežemo skupaj z vinorejci postavo zoper delanje in uvažanje ponarejenega vina.

4. Da za sedaj milostno dovolimo žganjivcem, da smejo za naprej piti naravno vino, če se žganja zdržijo.

5. Da delamo na ustanovitev statističnega urada, ki bo imel glede alkoholnih pijač voditi račune in zlasti preiskovati vzroke, zakaj vinoredni kraji do sedaj že niso obogateli.

6. Da delamo sploh na to, da se dá nazaj vinu njegova čast pred pivom in žganjem, da se ga ne razliva več po mizah, in po tleh, ampak se mu pridobi kupcev v bogatejših deželah.

7. S tem, da se vojskujemo zoper splošno lahkomišljenost v vinorednih krajih in skrbimo zlasti za poduk v gospodarskem računstvu.

Toliko o tem za danes, da ne bodo pivci pri pivu in šampanjcu in raznih tujih naravnih in delanih vinih mislili, da samo oni skrbé za blagostanje domačih vinarov.

Zdaj imajo pa pivci besedo! Ali pa vinorejci!

Gledé Piščalko narnanjamo, da so je z veseljem pozdravili abstinentje, tudi dosti pivcev je, ki so je veselé; seveda pijanci se jezé in — pijó naprej. A vkljub tej jezi bo „Piščalka“ piskala še dalje; koliko časa, seveda ne vemo. Vendar upamo, da se bo med Slovenci našlo toliko poštenovalnih in za dobro vnetih ljudi, ki bodo z

besedo in dejanjem pomagali postaviti trdno gmotno podlago temu prepotrebemu listu. Ali zavijmo alkoholu vrat, ali pa ga bo alkohol nam!

Političen pregled.

Nov slovanski shod.

Minilo je že 57 let od zadnjega slovanskega shoda, ki se je vršil v Pragi in mi moramo priznati, da enaki vzroki kakor takrat tudi danes zahtevajo enakega shoda. 113 milijonov nas je evropskih Slovanov, a nimamo dozdej vezi, ki bi bila naperjena proti skupnemu sovražniku. Treba je samó ponoviti načrt prvega vseslovanskega shoda in žnjim klicati: Rešimo, kar se da rešiti, da ne razpademo v same male dele, katerih se tuji lahko polastijo. Najbolj gotova pomoč za nas same, kakor tudi najbolj močna vez za celo državo je vzajemnost in prijateljstvo slovanskih rodov v Avstriji. In kakor takrat, sedaj morda še bolj pomembne so besede, s katerimi je Šafaržik pozdravil takratni slavnostni shod v Pragi: „Ko se drugi narodi posvetujejo o nas in našo bodočnost deločujejo, posvetujmo se sami o sebi in o svoji bodočnosti. Mi sami sebe boljše poznamo, nego nas poznaje drugi, naše potrebe in težnje so nam samim najbolj znane. Bodimo takšni, da bi s pravim ponosom mogli reči pred drugimi narodi: „Jaz sem Slovan — ali pa nehamo biti Slovani!“

Sestanek nemškega cesarja s Franc Jožefom.

Med dvorjani nemškega cesarja v Berlinu se govori, da se snideta jeseni nemški cesar Viljem in naš vladar. Položaj na Ogrskem in morebitna razdelitev avstro-ogrske skupne armade v dva dela bi oslabila odporno moč naše monarhije, ki povzroča skrbi nemškemu cesarju, ki se boji novih nemirov na Balkanu. Nemški cesar je nezadovoljen, ker so Mažari tako trdovratni. To ga skrbi, ker so ravno Mažari v nasprotju s Slovani vedno zagovarjali zvezo z Nemčijo. O samostojni ogrski armadi sodijo v Berlinu, da bi ne bila prav nič vredna in bi ne imela nikake vojaške važnosti. Tudi pri sestanku nemškega cesarja Viljema z ruskim carjem sta se vladarja razgovarjala o bodočnosti trozveze in pa o rešitvi ogrske krize, ki jo evropski diplomatje zasledujejo z največjo pozornostjo. Kaj, če spletkari nemški cesar, da bi iz trozveze izstopila Avstro-Ogrska in bi na njeno mesto stopila Rusija, nakar bi si Italija, Rusija in Nem-

čija razdelile Avstrijo, kar je itak že dolga letna želja nemških in italijanskih neodrešencev. Rusija se bo pa tudi poizkušala oškodovati za svoje izgube v sedanji vojski z Japonsko.

Gaučevo ministrstvo.

Poročali smo že o dolgotrajni Gavčevi želji, da bi se izpremenilo njegovo ministrstvo v parlamentarno. A na najvišjem mestu so sklenili, da se ne ugoti tej želji, ker ji nasprotuje mnogo poslancev in tudi drugi krogi. Gavčevo ministrstvo ostane kot nadaljevanje Körberjevega ministrstva brez Viteka na čelu uprave.

Ogrske zmede.

Voditelji političnih strank na Ogrskem se posvetujejo med seboj o položaju in o zahtevah, s katerimi naj bi nadlegovali vladarja. Pametnim ljudem se zdi, da na Ogrskem s svojo politiko ne mislijo več resno. Splošno se sedaj misli, da bidejo liberalni stranki na Ogrskem zadaje ure in da se v kratkem razdružijo; v katero stranko bodo pristopili razdruženi strankarji, se sedaj še ne ve. Časopisje razpust liberalne stranke vedno bolj pozdravlja, češ, da s tem izgine izdajalstvo nad domovino.

Volitve v Srbiji.

Pred kratkim so se vršile volitve v srbsko narodno skupščino, ki niso nikogar iznenadile. Nasprotno, dogodilo se je ono, kar so vsi pričakovali: niti ena politična skupina ni dobila večine, katera bi mogla vladati. Narodna skupščina šteje 160 poslancev. Položaj je kakor pred volitvami tudi sedaj še nejasen in moten; teško je najti izhoda da ne bi zopet nastala nova nesporazumljenja, ki bi izzvala nove krize in s tem položaj še bolj zamotala. Če bodo samostalni prezrli poedine trenutke, ki se ne pojavljajo vsak čas, a mnogo pripomorejo, da se obzorje razbistri, si bodo položaj take otežili, da bo nastala zmeda ki ji ne bo ne konca ne kraja kakor v Ogrski. Volitve so imele tako slab uspeh, da so z njimi vse močnejše stranke nezadovoljne. Prejšnja skupščina je bila samo zato razpuščena, ker nobena stranka ni imela posebne večine, s katero bi mogla premagati vse težkoče, povzročene od močne nasprotne stranke. V tem oziru pa se tudi po volitvah položaj ni za pičico izpremenil. Nesloga posod. Ali res Slovani ne moremo biti slezni?

Položaj v Stari Srbiji.

Nekdaj slavni Prizren, stolnica srbskega carja Dušana, je dočakala zlih dni. Če bi pisali vsaki dan dolge poročila, pa bi ne bilo zadostno, da naslikamo vsa zlodejstva,

jih počenjajo Arnavti in Turki, ter gorje, ki ga prenašajo Srbi v teh krajih. Ljudstvo v teh krajih trumoma beži in ni daleč dan, ko tu ne bode več Srbov. Kar ne pobijejo kočinci, se razkropi na vse strani, a Arnavti se zadnji čas na vso moč trudijo, da srbsko pleme do cela zatro. Le nekaj vzgledov. Sela v okolici Prizren so vsa zapuščena; nekateri prebivalci so pobegli v Srbijo, drugi pa so pribežali v Prizren, kjer je kolikor toliko varni pred razbojniki. V okolici Peči so Arnavti še bolj divji. Tam delajo z vso silo na to, da Srbi pristopijo turški veri, kdor pa se noče poturčiti, mora bežati ako mu je življenje milo. Politični arnavtski razbojniki pa zarobujejo mlade Srbkinje in jih vodijo v nesramne hiše. Arnavti nikakor ne trpe, da bi Srbi posedeli orožje. V srbski vasi Orehovac biva velika in jaka rodbina. Clani te rodbine so kot junaki, Arnavti pa jih strašno sovraščijo in vedno iščejo prilike, da se serečejo z njimi in jih ubijejo. Vsa rodbina je bila te dni na polju in delala. Arnavti so te prilike porabili, napadli Orehovac in spalili 10 hiš. Žalostne razmere vladajo med našimi brati na jugu. Kedaj pride rešitelj, ki bo ugodno rešil balkansko vprašanje?

Napad na sultana.

Zadnjič smo poročali o napadu na turškega sultana. Napadalcev še sedaj niso delali. Preiskava je dognala, da so povzročili napad na sultana mednarodni anarhisti. Kljub temu pa turški vladni krogi trde, da so zapleteni v zaroto tudi Bolgari, Armenci in Mladoturki.

Francoski škofje o ločitvi cerkve od države.

Francoski škofje so sklenili, da se snujejo takoj k zborovanju, ko se uradno obavi ločitev cerkve od države na Francoskem. Posvetovali se bodo o potrebnih korakih. Katoličani bodo gotovo izvršili, kar so sklenili škofje. Sedaj se ne smejo sled pogodbe z Rimom škofje niti shajati. Vsa posledica ločitve bo torej, da se škofje vrne osebna in politična svoboda.

Svobodomiselna blaznost.

Pred tridesetimi leti je francoska zbornica sklenila zgraditi na najvišji točki Parnasa, na Montmartru, cerkev srcu Jezusovemu. Sedaj pa je sklenil pariški mestni svet, postaviti tik pred glavnimi vrati cerkve znamenik nekemu vitezu de la Bare. Ta žena je neznatna oseba v zgodovini. Leta 1766. so ga kaznovali ker ni hotel pozdraviti mimoidoče procesije. Zato ga bodo sedaj rekevečili. „Svobodomiselci“ se bodo pač sami zadušili v svoji zagrizenosti.

Na Ruskem.

Na Ruskem vladajo še vedno grozne razmere. Položaj se še prav nič ni izpremenil. Upori se vrstijo s stavkami, napadi z bombami s pouličnimi poboji; oni pa, ki imajo srce za narod, se med tem posvetujejo kako preustrojiti rusko ustavo. Ko bi se ganili višji krogi in bi se nehali protiviti preosnovam in ko bi treznih in za mir vnetih ljudi ne motili poulični razgrajajoči, bi se po našem mnenju kmalu napravil mir v Rusiji.

Rusko-japonska vojska.

Iz Mandžurije

še sedaj ni poročila o kaki večji bitki, katero pričakuje svet že nekaj tednov sem. Kaj je vzrok? Morda uspešno posredovanje drugih vlad, ali pa se Rusi bojijo, ker se čutijo preslabi. Ob reki Tumen se je sicer bila precej huda bitka za prehod čez reko, katerega so branili Rusi. Armada generala Hasegava je napadla v silnih naskokih ruske postojanke. Rusi so postojanke po prvih napadih obdržali, vendar so se morali slednjič umakniti premoči japonski.

Kako je na bojišču.

Peterburški tiskovni urad podaja obraz z mandžurskega bojišča. Ruske prednje straže se v ravnini razprostirajo tja do Mongolije. Jasno je videti japonska stališča za kitajskimi hišami. Med ruskimi in japonskimi stražami pa pridno delajo Kitajci. Splošna slika polj, vasi polnih Kitajcev, njih žene in otroci ne delajo vtisa, da smo tu v vojnem času. Tam, kjer se križajo doline, so si straže blizu skupaj. Noč in dan je slišati streljanje in vedno dobajajo ranjenici. Na mnogih krajih je v daljavi videti tabore, straže, dim ognjev, pri katerih se kuha obed. Na vzhodu od železnice se pričenjajo gore. Straže so nastavljene na vrheh, soteskah, dolinah in povsod, kjer je treba stražiti pota, ki vodijo proti severu. Japonci svojih straž nikdar ne nastavljajo v podobi verige. Ruske straže tvorijo večinoma prostovoljci, ki se radi puščajo v boj. V malih bojih in praskah so Rusi povsod zmagovalci. Ako se spopadejo celi prapori, Rusi še obdrže svoje pozicije. Ako pa pridejo v boj celi zbori, se Rusi začnejo umikati, na ruski strani nastane zmešnjava. Kriv tega ni navaden ruski vojak, ampak višji in najvišji poveljniki. Tako vsaj je bilo do nedavna. Sedaj se pa trdi, da se je tudi to zboljšalo Rusom v korist. Želeli bi, da bi se to tudi potrdilo.

Kaj mislijo Japonci o mirovnih pogojih.

Listi priobčujejo japonske mirovne pogoje, ki bodo skoro gotovo stavljeni pri mirovnih pogajanjih. Ti so: 1. Ruske pravice na Port Artur, Daljni in druge kraje, ki jih je imela Rusija v zakupu, se odstopijo Japonci. 2. Trgovina ostane v japonskih rokah, dokler se ne napravi red. 3. Vzhodno kitajska železnica postane japonska državna last. 4. Sahalin dobi Japonska. V pekiški pogodbi Rusiji odstopljeni del pokrajine Amur dobi Japonska. 5. Amur in njegove stranske reke se proglašajo za nevtralne vode. Vojne ladje vseh držav imajo po njih voziti. 6. Določijo se gotova pokrajina ob kitajsko-sibirski meji kot nevtralno ozemlje, na katerem ne smejo stati čete.

LISTEK.

Slovo.

(V. Kosmak.)

Priblížala se je zahvalna nedelja v jeseni. Osiveli in slabotni župnik v Zalesju se je napravljal v župnišču, da odide v cerkev, opraviti presveto daritev. Ko je začelo v zvoniku pritrkavati, prišel je g. kaplan v župnišče, prijel častiljivega starčka pod pazduho in ga peljal počasi proti cerkvi. Ko sta pršla v zakristijo, je bila cerkev že polna do zadnjega kotička. Ko sta cerkovnik in kaplan oblekla osivelega starčka, je pozvonilo, na koro so zabučale orglje in oprt na kaplana se je župnik počasi bližal oltarju. Usedel se je na stol, ki so mu ga postavili pred stopnjice, ker na prižnico vsled slabosti ni mogel. Bil je to častiljiv prizor. Suho, oslabelelo telo je komaj nosilo srebrno!aso g'avo, ki je klanjala, kakor poln in zrel klas. Ako bi bil imel še dolgo sivo brado, bil bi zares podoben sv. Janezu evangelistu; tako častiljiv mu je bil obraz, tako ljubeznjivo so gledale njegove oči, tako prijazen smeh mu je igral na licu.

Po cerkvi je nastala globoka tišina kakor med povzdigovanjem.

„Hvaljen bodi Jezus Kristus“, zašepetal je župnik in uklonil glavo.

„Na veke amen“, odgovorili so glasno verniki.

„Dragi farani!“ pričel je po kratkem presletku svoj govor. „Zbrali smo se danes na tem svetem kraju, da se po svojih močeh zahvalimo Bogu za dobrote, ki nam jih je skazal to leto. Poznam vas, moji dragi farani, in vem da ste prišli v tako mnogobrojnem številu semkaj z namenom, da da-

rujete z menoj vred Bogu zahvalne daritev, ki mu naj bo prijetna in ljuba, kot mu je bila daritev Abelova. In raris. Mnogo vroka imamo, da se danes Bogu zahvalujemo. Letina je bila letos ugodna, Bog nas je odvaroval vojske, kuge, ognja, toče in — zakar Bogu se posebno zahvalujem — nobeden mojih članov ni letos umrl nagle in neprevidene, nobeden nasilne smrti, ali morda celo vsled simonora. Oče nebeški! Prejmi zato moje najsrčneje zahvalo.* Pri teh besedah je govornik umolknil in obrnil rosne oči proti nebu.

Po cerkvi se je začelo glasno vzdihovanje.

„Ako je morda koga imel vas letos obiskat Bog z nesrečami, tudi ta to se mu zahvalite, kajti tudi šibo, s katero nas tepe naš oče, moramo poljudovati. In pa — ali ni rekul naš Zveličar: „Kdor hoče biti moj učencec, naj vrame svoj križ na rame in naj hodi za mano.“ O poljudite se križ, ki vam ga Bog pošilja; ne slava, ne imeče, ne krasota, ampak samo križ Kristusov bo vaš rešitelj. — — — Največjo hvalo pa sem bilian Bogu jut sim. Z današnjim dnevom počete petdeset let, odkar sem prišel kot dušni pastir k vam. Petdeset let! Tako dolgo časa ne je Bog obrnil med vami in mi tak noči, da sem spinoval svoje dolžnosti. Ako se vsem po cerkvi, ne vidim nikogar imeti onih, ki se bili to nojam prihodi čuvati naše ali naše. Skrajno se imel vas sem kristil jut, vse ušil v šoli in v cerkvi, vse sem utalil, vse mi snouvalo. Pregledoval sem naše knjige in našel, da sem pri vas 372-krat kristil in 178 parov poročil. Mnogo včas sem pretepel v tem času mnoge krivce, pretepel in mnoge soli pretepel, toda vse to se mi danes kakor sanje. Danes se spominjam samo svojih dolžnosti, nebeški Oče, in učilov, ki jih je našel moje telo. Jela je bilo velika, a ni mi ga bil. Mirno in radostno sem kmalu našel jut našel in mam, ki sem jih je potopil. Trudim sem in mirna trmota mi lega na oči v krstnem vam govornik: hčerka naš in učilom k večnemu politiku. Vsej sem od vas slova, slova in vesna. Danes vam govornik zahvaljem.“

Ljubivo je se glas započelo, župnik pa je nadaljeval s tresočim glasom:

„I Bogom naš, moj dragi član, z Bogom! Zahvaljujem se vam za vaše ljubezen. Ki sem bilal v vaših stariji, se potabile za moj greh, se potabile za svojega duhovnega očeta.“

„Kakaj je za ljubovanje pa cerkvi je pozvala vesno glasnoja, mi župnik se se usipale prstke veslaja lica parov solze. Ki se je ljubivo veslajsko umirilo, je nadaljeval:

„Ne jokajte, dragi moji otroci, privesite mi nasilnim jokalji. Ki se človek naše

sušiti, ga posekajo in na njegovo mesto posade drugo, mlado. Jaz sem tudi že staro drevo, in kaj hočem drugega, kot da se umaknem novemu? Mora tako biti! Ko sem imel devolji noči, nisem drlal krišem rok, toda moje noči so opešale. Ko sem prišel k vam, sem bil kakor trden hrast, zdaj sem samo še komaj tresoda se trupeljika. Ko sem prišel k vam, je moje lice cvetelo kakor jablana, a zdaj pogledjte moj vsugubani obrat! Ko sem prišel k vam, so moje oči žarele mladostnega ognja in navdušenja, a zdaj so oči opešale, da vas komaj na par korakov daljave še poznam. Ko sem prišel k vam, je moje srce hrepenelo po delu in življenju, zdaj pa bje le še polagoma in kmalu zastane kakor stučena ura.“

Dragi moji! Tudi vi ste mladi, močni in polni življenja. Pogledjte mene! Moje oslabele telo vaj vam spriča resničnost Salomonovih besedi: Ničevost nad ničevostjo in vse je ničeva. Pomislite da se bodete tudi vi postarali in ako tudi vam Bog da željo življenja, bodete vendar tudi v enkrat oslabeeli in tudi za vas bo enkrat prišel poslednji dan. Bodite torej vedno pripravljene na smrt, kakor mora biti vojak vedno pripravljen, da odide v boj, ko ga kliče bojna tromba. Ali je pa morda tega vojak malo-čuden in boječ? Ne. Tako tudi vi, pripravljajte se na smrt noč in dan, a bodite pogumni in delajte noč in dan veselo, prično in pošuno, kot sem vas vedno učil. Prejeli ste od svojih očetrov posestva, vaša sveta dolžnost je, da jih obranite in tako kot so ali še obročijna nagustite svojim potomcem. Bodite pokorni Bogu, duhovni in dušelski gospod. Ljubite zemljo, kjer ste se rodili, katera vas lvi in v katero vas bude tudi potopiti. — Ne stranujte se Bog in nared svojih očetrov, ne zapirajte vrat pred ubodci, da vam nebeški Oče ne napre mirno rebeških vrat, ka bodete namje potrkali.“

Globoko si je pri teh besedah župnik odmahnil, potrlil črke na sveti, nudi se in nadaljeval:

„To se bile naše z a k je besede iz vas. Vsej vam se sem govornik s tega svevega knja, za svitljene umi jut, kjer bomo vsi srečni nekonej pili kulič nadznanost.“

„Odpustite mi, dragi moji, da sem vas mahalostil s temi besedami. In pa, nebeški Oče, odpusti mi po svojem velikem usmiljenju vse, kar sem napravil; odpusti mi, ako nisem dovolj strdal in trdoine mi črnil. In vse pa za mirnoje in hilecom, za vse prijateljstvi in vesave, za radost in hilest, sprejeti od mene pamitnega župnika, najprej-nejše zdravo. Kakor je bil hrepenim po vru divo volje, kaj in se kmalu napjem iz njega, z Gospod! Kralji svoj blagoslov nač vimegrati, kjer sem veliko časa deloval, varaj pa

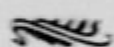
pagubi nosne toče, daj da cvete in rodi oblen sad — amen.“

Pri teh besedah je starček vstal in se obrnil proti altarju. Na kora so zadonele orgije in zatepile glasno imenje vernikov. In zakristije so prišli ministrante in kaplan, ki je pomagal gospodu župniku, da je mogel opraviti presveto daritev. Dem kadila se je dvigal k visku in prijeten vonj se je širil po cerkvi, še ljubša pa je bila brez dreva Bogu vroča molitev, ki se je dvigala iz ust vernikov proti nebu. Najbolj pa je vsem bilo iz srca, ko je župnik s tresočim glasom zapel na koncu naše zahvalno pesem: Te Deum.

Ko je na koncu dal župnik še blagoslov z Najsvetejšim se je zdel podoben kakemu zadržanemu bitju.

To je bila zadnja pridiga in služba boja sivolasega župnika v Zalesju. Odtel je v pokoj, pa samo za kratek čas, kmalu je odšel k večnemu politiku. Ko je bil umesčen v kraljestvo nebeške slave, je bilo navzočih mnogo duhovnikov, a vernikov se je kar trle. Vsi so plakali in njih solze se padle v odprti greb. A ne niso bile solze — to se bili dragoceni biseri. Oj, presrečni gospod župnik — kako si bogat za onem sveta!

Nagrobni spomenik Levu XIII. v lateranski baziliki. Nagrobni spomenik pokojnega papeža Leva XIII. v lateranski baziliki v Rimu bo kmalu dovršen. Meseca oktobra prepeljejo truplo papeževa, ki je sedaj provizorično shranjeno v cerkvi sv. Petra, v lateransko baziliko ter ga položijo v kakor pod nagrobni spomenik.

Izvešča ruskih vojakov. Oči-čelnim ruski vojaški list „Rusko Izvid“ se jako zanimljivo izražajo o izveščanju ruskih vojakov. Drugod novince takoj čenejo v ro-kuško sukrtjo in ga uče pravilne boje. Na Ruskem pa vidijo po vojaštvuati še cele nesete postajati novince v kačunilni in kmečki običaji, ki so jo prinesli z doma. Cel čas pomenajo človeške, bujijo kmečarje in pobol-čujajo leno okoli. Časnikar izpodbija čas v velikim kvartirnjem General Frack v Port-anturu, ki je sicer izvrstan poročnik, hraber in ljudi svoje deca, vojakje je svoje vojake kaj originalno poučeval. Frack se je zelo trudil in vedel vojakje, pa čestokrat na sre-čevine čuten način. Vsaka instrukcijska ura je začel tako-le: „Otroci, jaganec so oči-čelniki? Zato, kar po jugoslavskem vojnem na-vedilu svoje strahotno črna pravca za daleč nastignete.“ In vojakje se črnoglasno narijli: „Juganci se oči, kar po jugoslavskem na-čelu se se ruski vojakje kmalu pripravili o nastignem.“

Razgled po domovini.

V Maribor! Na uvodnem mestu zo pet prinašamo poziv za udeležbo mariborske slavnosti. Čas hiti; zato treba vsem prijateljem naše društvene organizacije nemudoma na delo, da bo udeležba častna. Vsako društvo naj pošlje vsaj podva zastopnika; ako sama ne zmoreta stroškov, naj jima društva priskoči na pomoč. Pa tudi tam, kjer ni društev, naj se odločijo nekateri mladeniči ali možje za to pot, ki ne bo ostala brez sadu. Naposled se vsak možki lahko udeleži kot romar, in tako obišče eno najkрасnejših Marijinih svetišč na slovenski zemlji. Oglase sprejemajo iz posebne prijaznosti č. g. župniki in kapelani, toda samo do 27. avgusta. Voznina bo za polovico znižana. Kdor se oglasi, naj obenem plača 7 kron za pot tja in nazaj, za kar dobi začasni vozni listek; ta se mu bo na dan odhoda iz Ljubljane, dne 3. septembra (približno ob 10 dopoldne) zamenjal za pravi vozni listek, zato seveda začasnega listka ne sme nihče pozabiti doma. Vlak bo ostal samo na postajah Litija, Zagorje, Trbovlje in Zidani most; iz teh postaj je cena vožnji ravno tista, kot iz Ljubljane. — Na svidenje torej v Mariboru!

Vspored mariborske slavnosti. V nedeljo, dne 3. septembra: Popoldne dohod udeležnikov od vseh strani. Sprejem v „Narodnem domu“. Oglad mesta Maribor. Ob 5. uri velik koncert na vrtu „Narodnega doma“, ki ga priredita „Kat. slov. izobraževalno društvo“ v Studencih pri Mariboru ter bralno in pevsko društvo „Maribor“. V ponedeljek, dne 4. septembra: Ob 6. uri slovesna sv. maša in pridiga v romarski cerkvi Matere Milosti č. o. frančiškanov v Mariboru. Ob 8. uri dopoldne v mali dverani „Narod. doma“ prvo zborovanje. Dnevni red: 1. Stanovska in mladinska organizacija; 2. Izdajanje in razširjevanje časopisov, knjig in poljudnih knjižic; 3. Kako organizovati branje časopisov in knjig; 4. Socialni kurzi; 5. Pouk v knjigovodstvu, higijeni, zakonodajstvu; 6. Domače in društvene knjižnice; 7. Društvene zabave; 8. Gostitev narodnega petja; 9. Vzgoja voditeljev. Ob 12. uri obed v „Narodnem domu“. Ob 2. uri popoldne drugo zborovanje. Dnevni red: 10. Vzajemnost socialnega dela in duh vzajemnosti; 11. Zavarovanje; 12. Boj proti alkoholizmu; 13. Izseljenci; 14. Skrb za zanemarjene otroke in komjence; 15. Varstvo žensk; 16. Zveza. Bralna in izobraževalna ter delavska društva! Udeležite se gotovo pe več zastopnikov, možeh in mladeničih, tega velepomem-

ljivega zborovanja! Udeležite se ga vsi, ki se zanimate za društveno delo! Društva naj javijo najzadnje do 28. avgusta, ali se udeležijo in koliko zastopnikov utegnejo poslati, in sicer na Kranjskem in Primorskem, č. g. Luki Smolnikarju stolnemu vikarju v Ljubljani, na Štajerskem in Koroškem pa č. g. uredniku dr. Ant. Korošču v Mariboru.

Umrli je dne 6. avgusta čast. gospod Jakob Strupi, župnik v Smartnem pod Smarno goro. Pokojnik je bil rojen 28. aprila 1850. v Čirčičah pri Kranju in posvečen v mašnika 21. julija 1874. Kot kapelan je služil v Poljanah nad Loko, v St. Lovrencu, v Trnovem pri Il. Bistrici, v Radečeh pri Zidanem mostu in v Slavini kot kuratni beneficiat na Goričici od l. 1889. do 1903, ko je postal župnik v Smartnem pod Smarno goro.

Zlato mašo je imel v mestnožupni cerkvi sv. Petra v Ljubljani dne 15. avgusta č. g. Mihael Korošec, vpokojeni župnik lavantinske škofije, ki pa že deseto leto biva v šentpeterski župniji. Šentpeterska duhovščina je slovesno popeljala ob tej redki priliki pred oltar ljubeznivega zlatomašnika, ki si je ob tem času, kar biva v Ljubljani, s svojo prijaznostjo in krotkostjo pridobil srca vseh, ki ga poznajo. Slavnostni govor pri zlati maši je imel častiti gosp. kanonik dr. A. Karlin.

Piščalkino upravništvo sporoča, da se bo druga številka, ki bi imela iziti 15. avgusta, za teden dni zakasnela, ker še ni dobila pravice hoditi po svetu z envinarsko (Merkurjevo) znamko, — trihellerska ji je predraga — in ker pričakuje te dni poštnih položnic, ki jih bo priložila 2. številki.

Tudi naznanja, da prve številke ne more več pošiljati na ogled, ampak le gotovim naročnikom, ker od 1000 iztisov ima na razpolago (danes 12. avgusta) le še 116 izvodov.

20.000. „Vzajemna zavarovalnica“ je te dni odposlala polico, ki nosi na čelu številko 20.000. Ker se je deslej naša domača zavarovalnica vseskozi držala reka: „Iz malega raste veliko“, se moramo pač čuditi, da je v petih letih svojega delovanja dospela tako daleč, da ima samo v oddelku za požar že dvajset tisoč združnikov. Ta številka pa tudi svedoči koliko podlago je imela govornica onih klevetnikov, ki so domači zavarovalnici kaj naglo smrt obetali. Sedaj taki glasovi ponehujejo, ne sme pa ponehati naša gorečnost za domači zaved. Vsi, vsi Slovenci naj zavarujejo svoje imetje pri edini domači „Vzajemni zavarovalnici“!

Zopet sad liberalne slovensko-nemške zveze. V Trziču so imenovali, kakor so poročali pred kratkim razni listi, 6 častnih občanov, strastnih Vsenemcev. S tem je prvi razred v Trziču izgubljen Slovincem. Kriviso pa slovenski liberalci, ki pri zadnjih volitvah niso hoteli slovensko voliti. To je v dejanju delo onih liberalcev, ki so narodni le pri veseljah in pijačah in kačar čez klerikalce zabavljajo. V istini so pa le — Schweglovi hlapci! Tu je pravo izdajalstvo!

Obrtniška razstava povodom petdesetletnice „Katoliškega društva rokodelskih pomočnikov“ v „Mestnem domu“ v Ljubljani. Obrtnikom je odprta zlasti dvojna pot k izobrazbi in napredku: potovanje in razstava. Prvega sredstva se se posluževali pomočniki v starih časih. Ko so se mladeniči priučili doma svoji stroki so poprijeli za potno palico in odšli po svetu. Obhodili so razna mesta, služili pri raznih mojstrih, poizkušali delo več rok, primerjali izdelke in se tako urili v svoji stroki. Izučeni so se vračali na svoj dom. Tudi dandanašnji je ta pot izobrazbe še odprta, toda tako potrebna pa ni več kot nekdanj. Knjige, učni kurzi, zlasti pa razstave nadomestujejo potovanje. Na razstavi lahko primerjaš, kaj sam znaš, kaj so drugi izumeli, kako so napredovali, v čem delo izolikali in trud olajšali. Brez posebnega truda, brez stroškov se tako povzdigne in razširi obzorje, razbistri pogled, hkrati pa raste veselje in pogum do dela. Kako premišljeno je bilo, da je „Katoliško društvo rokodelskih pomočnikov v Ljubljani“ združilo s svoje petdesetletnico tudi razstavo obrtnih izdelkov v raznih mojstrov in obenem razstavo motorjev in strojev, porabnih v malem obrtu! Mojstri in pomočniki so se vabilu marljivo odzvali. Dverana v „Mestnem domu“ je napolnjena razstavljenih predmetov. Te predmete moramo ločiti v dve vrsti: v izvirne izdelke razstavljavcev in v stroje, ki služijo v pouk. Prve predmete so razstavili domačini, druge pa tudi nekateri tujci. Nemogoče bi bilo naštetih posamezne razstavljavce in dostojno oceniti njih proizvode. Omejiti se moramo danes le na nekatere. Na polju umetnosti smo našli Ivana Trpina. Razstavil je dva portreta, nekaj pokrajinskih in nekoliko živalskih slik. Portreta sta izvirna, tudi pokrajinske slike so izvirne (n. pr. Novo mesto), druge so kopije. V vseh teh slikah se kaže lepa zmožnost. Dalje je razstavil kipar Ivan Puc (Skofja Loka) lepo „Žalostno Mater božje“, Fr. Tončič (Kamnik) tri Madone, Janko Pengov lep doprni relief: „Bog Oče“, moderen okvir za zrcalo itd.; zidarski mojster Ivan Ogrin (Vrhnika) načrte za male hišice. — Vzorce iz tiskarske obrti sta razstavila Ludevik Tomažič in

Leopold Puhar. Kijgoveštvo je zastopano z zanimivimi in finimi izdelki v modernem slogu. Razstavljalci so: Ivan Dežman, Breskvar, Juvan, Gerber, Kristan, Kovač, Jakopič. Mojstri in pomočniki pasarske stroke so razstavili krasne in deloma originalne predmete. Lep je lesteneč za elektriko, okrašen s kipci 12 apostolov in združen s svetilko za večno luč (Tračnik); pozornost vzbujajo lepe moderne krasno izvršene električne svetilke za hotel „Union“ (Kregar Eržen) in modelirane glave (Gillich). Prav zanimiva je zbirka domača trdke Samassove. Razne vrste cerkvenih svetilk je razstavil A. Belec (St. Vid). Velik napredek kažejo izdelki iz železnine, ki so jih razstavili Ahtschin, Weibl, Ferjan, Vrančič, Rupnik. Poučna so zlasti varnostna vrata (Weibl) Ukusni so svečarski izdelki (Supvec). Mizarstvo se je pojavilo z modernim pobištvom. Kdo bi bil mislil, da moderni okraski tako poživijo pohištvene izdelke! Take proizvode so razstavili Jan. Okorn (Skofja Loka), Jožef, Jakob, Andrej Kregar iz Vižmarjev. Pozornost vzbujajo kamnoseška dela (Vodnik, Čamernik) in tapetniška dela (Dr. Puc). Črevljarji so nam pojasnili z raznimi izdelki vso zgodovino črevlja. Tu vidiš narisano mero, odlivke noge mesto kopita itd. vse stopnje do izgotovljenega črevlja (Hinterlechner, Pobeška, Matej, Majce, Iv. Kovač). Tudi krojači so pokazali svojo umetnost: Strukelj, Jarec, Lušterk, Ivan Kovač. Steklar Avg. Agnola je razstavil 6 raznobarnih oken. Seravalli cementne ulčine, Krašovec in Opeka lesne izdelke, gravirja Ant. Černe in K. Berger več pečatniških proizvodov, Stecker urico za pisalnik trdka Klein različne okvire, Mikusch dežnike, Tönnies nekaj strojev, model žage na turbino in celo vrsto drugih predmetov. Jax in Singer pa mnogo šivalnih strojev za krojače, črevljarje in sedlarje, trdka Weiss (Dunaj) stroje za strugarje, mizarje itd. — Mnogovrstna je razstava in nudi mnogo poučnega. Vsa čast mlademu obrtniškem naraščanju, ki izpričuje, da vé ceniti vstrajno delo in ki spava z delom tudi hrepenenje po višji izobrazbi in po zdravem napredku!

Dolenjske novice.

Iz litijskega okraja.

† **Litija in okolica.** Zapustil je naš trg g. lekarnar Jarolin Preclik dne 8. julija. Ob tej priliki zahteva naša časnikarska dolžnost, da se spomnimo zaslug, ki jih je odišli pridobil za nas in okolico. Vrli in povsod — razen pri krokarjih — priljubljeni gospod je v treh letih lepo uredil lekarno, veliko pomagal revežem in bolnikom, obilo daroval za dobre namene, vsem pa je svetil s svojim pobožnim življenjem. Bil je tudi ud mlad. Marijine družbe in III. reda in se ni

sramoval Marije kljub raznim norčevanjem. To pa ni bilo všeč raznovrstnim liberalcem, ki so vplivali, da se najemnina lekarne ni več njemu podaljšala. Vrli gospod pa je zapustil svet in izvolivši si najboljši del, vstopil te dni v salezijanski zavod na Rakovniku, kjer bo gotovo istotako plodonosno delal v blagor človeštva. Blagemu bratu Čehu kličejo njegovi mnogobrojni čestilci v slovo: „Srečno, draga duša!“ — Vsi uradi že delujejo v novem sodnijskem poslopju. Samo čudimo se, da se poslopje ni niti cerkveno blagoslovilo, kakor je mnogokje navada in da se je brez vsake slovesnosti otvorilo, kar bi bilo gotovo pomenljivo za Litijo. — V Brezji, župnije Šmartno je umrl 1. avg. vrli mož Martin Kastelic pri g. županu L. Hostniku. Umrli je bil vrl, pobožen mož stare korenine. Zadnje dni je pretrpel udano silne muke, sicer je bil celo življenje zdrav in čil. N. v m. p.! — V Šmartnem so bili letos prvič porcijunkulski odpustki. A ko so se ljudje udeleževali teh milostij, so nekateri suroveži pred cerkvijo razgrajali zvečer in peli nespodobne pesmi. To ne kaže, da bi bila vas res tako mirna in izobražena, kakor je pred časom se nekdo v „Narodu“ lagal in bahal. — Na Preski je vihar 6. avg. veliko škode naredil, ker je dosti trt izruval, zemljo odnesel in grozdje uničil, ki je letos že itak slabo kazalo. — Nagloma je umrla od kapi zadeta Franca Krhlikar 6. avgusta popoldne. Imela je lep pogreb, ker je bila rajna v Mar. družbi.

† **St. Jurij pod Kumom.** 22. julija je pri nas razsajala strašna toča, ki je v malem času napravila škode za 20.000 kron.

† **Radeče pri Zidanem mostu.** 30. julija je tukaj tovariš Jeriha iz Vevč predaval o potrebi in namenih strokovnega združevanja. — Na Zidanem mostu in po celi okolici je popoldne v nedeljo 6. avg. divjal strašen vihar, ki je lomil drevesa, odkrival strehe, jemal opeko in slamo, uničeval polje, pobijal šipe in podiral kolce. Ker je nametal na progo železniško drevje, je imel vlak, ki vozi ob dveh, četrte ure zamude, da so odstranili drevje. Tudi šipe na železniških vozeh so bile na enem kraju vse pobite. Škoda se zdaj še niti ne da popolnoma ceniti, a velika je.

† **Hotič.** Proti strelji je streljal na konju posestnik Batis, a iskra je padla v smodnik in ga osmodila in ranila na roki in obrazu.

† **St. Lambert.** Upanje je, da dobimo vodovod, ki je tako nujno potreben. Načrti so že narejeni. G. inženir Fran Vid je stroške proračunal na 31.000 kron. — Ljudje so izvišali plačo organistu in združili organistovsko in cerkvenikovo službo. Sedaj bo imel plače 600 kron in še stranske dohodke.

Se ve da se zahteva, da zna tudi tamburški zbor podučevati in da ima kaj v glavi in v grlu, kajti pri nas imamo sedaj mnoge društva in zborov.

† **Stanga.** Na Kočarskem hribu je 6. avg. udarila v neko hišo strela. Ne ena koncu je prišla notri, na drugem je šla ven, ne da bi naredila kaj škode, bila je menda vodena. — Biro morajo organistu vsi posestniki plačevati. G. Slanc iz Litije ima v Štangi posestvo, a se je branil plačevati tiste krajcarje. Sedaj pa je bil po gospodski primoran dati organistu 7 kron.

† **Zagorje.** Pri demokratih se nekaj krha in Čobal bi bil kmalu ob milosti in seve — zaslužek. A kaj stori mi zvita glava? Dva shoda je sklical: 16. in 23. in „panal“ s klerikalci svoje drage, pa bo spet za en „cajt“ dobro. — Ta „zamaknjena“ Katra Valhar se še vedno zamika, samo da ne govori več z Bogom in Marijo, ampak se je poprijela sv. Ane. Za družbo abstinence tudi ne bo, kajti sv. Ana ji pravi, naj pije samo pivo in vino, vode pa ne. Sedaj j prismode nosijo denar, da ima vedno dovolj vina in piva. Na zdravje!

† **Polšnik.** Na Veliki Šmaren so z veliko slovesnostjo presvetli g. knezškof posvetili novo, krasno cerkev lurske Matere božje. Več o tej slovesnosti bo poročal „Bogoljub“.

Belokranjske novice.

† **Strahovit vihar** je razsajal dne 6. t. m. popoldan po suhorski, radoviški, metliški župniji tje proti Hrvaški. Škode je napravil mnogo na drevju, katero je polomil, in na polju, kjer je poškodoval koruzo. Strehe so vse raztrgane.

† **Treščilo** je 6 t. m. med viharjem v hišo Štef. Plesca v Železnikih pri Metliki. Ogenj je uničil vse. Zavaroval je bil za 300 K.

† **Skoda po peronosperi** se vedno bolj čuti. Trtje je kar suho in grozdje malo. Z žalostjo gledamo jeseni v oči.

† **Samo pet glasov** za tretjega namestnika v občinskem odboru v Metliki je dobil neki naš znanec od hvaležnih liberalcev. Kdo? Povedal bode Mojzes!

† **Psovati** znajo. V Metliki imajo kavarno, kjer se včasih pokaže vsa olikanost nekaterih metliških „gospodkov“. V nedelje zvečer je neki Podgornik, ki sedi pri sodnijski mizi, javno pokazal, da zna menda samo psovati in zmerjati poštene ljudi. Kavarnar mu je moral pokazati vrata. Drugod bi take ljudi, ki hočejo postati c. kr. uradniki — brcnili! A pri nas je taka „olika“.

† **Za župana v Metliki** je izvoljen zopet g. Jutraž. Nov župan bede tudi najbrže nov gospodar. Ali pa se varamo!

† **Spodnja trifarska cerkev** se že popravlja. Priporočamo, da se seže v žep, da delo ne zaostane! Ako bo mogoče, prinesemo prihodnjič sliko „Treh far“ in pa nekaj zgodovine.

† **V Semič** pride za kaplana č. g. Alojzij Kurent. Dobro došel.

Z ribniške zemlje.

† **iz Lašič.** Dne 30. julija so se od nas poslovili g. kaplan Anton Merkun, ter odšli 2. avgusta na svojo novo službo v Razdrto. Kako so nam bili gospod priljubljeni, priča njih slovo od nas. In kako bi tudi ne bili žalostni, ker so nas tako iskreno ljubili in skozi tri leta požrtvovalno delovali tukaj pri nas, bodi si v cerkvi, kakor tudi izven cerkve pri naših društvih, katere so vodili in deloma tudi ustanovili. Ustanovili so razun mladeniške Marijine družbe tudi kat. slovensko izobr. društvo, katero prav lepo napreduje. Posejlnica in hranilnica, katero so oni ustanovili, je izvrstno poslovala pod njihovim vodstvom, in nje korist je očitna po vsej naši okolici. Ustanovili so tudi čebelice, ki vadi in napeljuje posebno našo mladino k varčnosti. Kako neumorno delavni bili so g. Anton tudi kot naš župnijski administrator v boleznih in po smrti pokojnega g. župnika Lovrenca Gerjolja, vemo le mi Laški župljani. Ni torej čudno, da so s svojo neutrudno delavnostjo in s svojo priljudnostjo si pridobili srca vseh župljanov, tako da lahko rečem, da ga nimajo sovražnika v vseh naši župniji. V dolžnost si štejem, da se Vam, veleč. gospod, v „Domoljubu“, ki je bil Vaš priljubljeni list, in ki ste mu veliko naročnikov pridobili, najtopleje zahvalimo za Vaše požrtvovalno delovanje v naši župniji. V imenu vseh Laških faranov pa kličemo: Bog Vam bodi plačnik!

† **Kakor nevesta** tako se zaljuba župna cerkev pri Sv. Gregoriju. Ko bo dela nase vso lepotijo, je ne bo več spoznati. Tudi sv. Gregor si bo do dobra osnažil svoja oblačila in si umil svoj obraz, kar že čez 70 let ni storil. Slika v velikem altarnju namreč je krasno delo slovečega slikarja Langusa, kar nam pove podpis: SANCTO GREGORIO IOANNES KOSLER DOMINVS IN ORTENECK POSVIT, LANGVS, PINXIT, t. j. sv. Gregoriju (v čast) postavil Janez Kosler gospod (graščak) v Ortneku Langus slikal. Visoke črke pa zaznamujejo letnico 1832. Kadar bode notranja in zunanja prenovitev cerkve dovršena, hočemo si jo bližje ogledati.

† **Angel varih je moral dobro poprijeti.** V sredo, 9. t. m., ravno ob 14. obletnici nove maše domačega župnika so predpoldnem podirali oder v presbiteriju župne cerkve pri Sv. Gregoriju. Preden so

pa oder do tal podrli, hoteli so obesiti še podobne križevega pota. Župnik je bil zraven in podal eno podobo slikarju na oder, potem pa pohitel po lestvici tudi sam na oder, da bi pomagal pri obešanju. Toda lestvica je bila zelo vegasta in ko stopi gospod z leve nogo na oder, se lestvica pod desno nogo zasuče in ker se ni imel za kaj prijeti, omahne vznak raz oder. K sreči se je pa med padcem zataknil z desno nogo v špriklo in je za par trenutkov obvisel na nji, da ni padel z vso silo z glavo na tlak. Ako bi bil pal kar naravnost na tlak, zlomil bi si bil skoro gotovo tilnik ali si razdrobil črepinjo. Čuditi se je, da se je zataknil na lestvici z redkimi šprikli in da si ni poškodoval noge, ko je naenkrat vsa teža telesa v padcu obvisela na eni nogi. Gospod se je po padcu precej pobral in je bil v hipu zopet na odru. Drugega se mu ni zgodilo, kakor da si je nogo prav neznačajno odrgnil in na glavi mu je iztekla mala buška.

† **Nesrečna nedelja** je bila dne 6. avgusta. Kakor po drugih krajih, tako je tudi pri nas pustila sledove, ki ne bodo kmalu zginili. Z dežjem, katerega smo že močno potrebovali, prišel je tudi piš in strela. Kmalu popoldne treščilo je v skedenj gospodarja Pucelja v Goriči vasi. Ker so skednji blizu skupaj in je bil silen vihar, sta se vnela in pogorela prva sosednja skednja. Menda v istem času je udarilo tudi v Struga h. v hruško poleg hiše Marije Grebenec v Tržišču. Strela je zažgala tudi streho na hiši in omamila v sobici sina Ignacija, ki je kmalu prišel k zavesti. Silni naliv in prihiteli ljudje so požar hitro udušili in vdova nima posebne škode.

† **Ta je tica.** V Laščah so je vjeli, 17 letno tatico Jerice Berentin, ki je v raznih službah mnogo pokradla in potem zginila. Da bi bila bolj varna, je šla služiti k poveljniku okrajne orožniške postaje stražmojstru g. Mohoriču v Novem mestu. Meneč, da je varna, ukrade še isti dan ko je vstopila v službi v kapiteljski cerkvi brevir g. vikarja. Nato je izginila, toda oko pravice je ugledalo v Laščah. Bila je že mladih neg obsojena na tri leta v poboljševalnico radi tatvine.

† **Menda je tudi treščilo** med kaplane ribniške dekanije, ker jih je razneslo na vse strani. Najbližje je ostal znani mojster sodraški kaplan Andrej Pavlin, ki je povišan za ekspozita na Goro. Nemara ga je težka kovačija zadržala, da ga ni dalje odneslo. Nam je prav ljube, da ga imamo še v bližini, ker nam je ljubeznjivi gospod s svojo znanostjo vedno rad na razpolago. — Laščan je so se s težkim srcem ločili od prav marljivo delavnega gospoda Antona Mrkuna, ki se mu je odprl za nje-

govo delavnost skore premal delokrog na Razdrtem pri Postojni. Priljubljen je bil pri gospodi in kmetu. — Gorsko dolino Loškega potoka je zamenjal s širono gorenjske ravnino in šel kaplanovat v Šenčur pri Kranju prijazni gospod Mihael Kmet. — G. Karol Gnidovec je pa v Ribnici samo „futral“, ko se je selil iz Dolenje vasi v Sentvid pri Zatični. Njegovega delovanja v Ribnici je bilo samo nekoliko tri mesce.

† **Brez kaplanov pa vseeno ne bomo.** So že prišli novi kaplani v našo deželo. Najprej se ustavil Matevž Kozelj in sicer v Laščah. Nadalje se pa podal Andrej Stenovec in se ustanovil v Loškem potoku. Čez Benčar jo je prisekal iz Cirknice v Ribnico Janez Plahutnik. V Sodražico dobe Kralja Aležija. Enega gospoda so nam pa navrgli, namreč Jan. Zupančiča. Ker je gospod bolehen, postavili so ga na manjši in bolj ravan pašnik.

Iz raznih krajev Dolenjske.

† **S Čateža ob Savi.** V Vašem listu št. 15. izšel je članek naperjen proti meni zaradi slabega gospodarstva s šolskim premoženjem, ker pa pisatelj omenjenega članka ni dovolj informiran, sem prisiljen stvar pojasniti. Ni res da sem se jaz pred tremi leti s pomočjo nekega oskrbnika vrnil v občinski odbor, res je da so mene volilci kateri so mene želeli imeti v občinskem zastopstvu. izvolili. Ni res da sem jaz volilcem obetal da bom svoje moči posvetil v blagor občine, res je da sem jaz v resnici tri leta delal za blagor občine. Kaj se tiče težbe nadučitelja Gantara, ni res da sem se jaz branil plačati neutemeljeno tirjatev, in ni res da sem jaz ravnal po kaki trmi da je zaradi tega prišlo do tožbe, res je pa da sem se ravnal po sklepkih krajnega šolskega sveta, kar je samo ob sebi umevno. Ni res da znašajo stroški te tožbe 700 K brez stroškov advokata, res je pa da znašajo isti skoraj polovico manj in sicer s stroški advokata, ker drugih stroškov sploh ne more biti izjemši neznačajne svotice za koleke. S tem skoncem vsa nadaljna pojasnila v javnih listih, ako pa želi dotični pisatelj natančnejega pojasnila, naj se obrne ali osebno ali pismeno na mene.

Rajko Namorš.

† **S Kuma.** Veliki Kumski shod bo 25, 26, 27. avg. en teden pred angeljsko nedeljo. Dne 6. t. m. smo imeli grozen vihar. Pridri je čez Kum. Izruval pri enem posestniku polovico sadnega drevja na vrtu, pri posameznih podrli več dreves, porušil dva kozolca, odkril veliko streh.

† **Na Selu pri Šumbregu** je umrla po kraji a mučni boleznih mati on-

dotnega župnika Josipa Kosa v 72. letu starosti. N. v. p.!

† **V Polšniku** je presv. knez in škof dr. Jeglič posvetil prvo cerkev v ljubljanski škofiji v čast brezmadežni Mariji Devici Lurški. Kakšna je bila udeležba, zvedeli bodete kaj več prihodnjič. Posebno so se obnesle za prelepo slovesnost vrle dobrotnice častilke Marijine iz Ljubljane, ker so poslale za cerkev raznih darov. Kar jim naj tisočkrat povrne predobra Mati Nebeška!

† **Od Sv. Gregorija.** — Primaruša, pa naj kdo reče, da ne zna rediti Korenov oče volov! V Slemenih se ne more vsakdo, pa tudi nihče hvaliti, da preda vole tako dobro, kot prav Korenov oče. V zadnjem semnju pri sv. Antonu je rad poplačal dobroto Korenovih volov ljubljanski mesar gospod Anton Prusnik. 1350 K — to ni malenkost za par volov. Gospod Prusnik dobro vé, ker je kupil že večkrat od Korenovega očeta vole, kako zna ta oče vole rediti. Zato je tudi sedaj tako dobro plačal in privoščil svojim odjemalcem dober kos govedine. — V Slemenih še ni bilo tako dobrega kupa za par volov, kot je bil ta. Marsikdo zavida očeta Korena, a ta si mane roke in se veseli, ker marširajo iz njegovega hleva taki — sloni, za katere tako pridno skrté Korenovi fantje, saj je še „ana djala, de je rejs taku.“ Primaruša, Korenov oče je prvak med gregor-skimi živinorejci, zato se mu tako priporo-čuje g. P. usnik, da more zadovoljevati svoje odjemalce.

Gorenjske novice.

* **Iz Zabnice.** Tudi po naši okolici letos strela močno gospodarji in zahteva svoje žrtve. Tako je ubila dne 24. julija v soseščini proti škofjeloški žel. postaji dve ženski na polji. Tretjo sredi med njima, ki je držala dežnik, je samo omamila. — Dne 6. t. m. ob pol 1. uri popoldne je pa treščilo prav v naši bližini pri sv. Duhu v hlev in pod gospodarja p. d. Košnika. Poslopje je pogorelo. Enako je isti dan in nekako tudi ob isti uri strela udarila v hlev znanega posestnika Šmida v Gašteju. Živino so rešili, drugo je zgorelo. Bila je pa tudi hiša v veliki nevarnosti. Posestniki, pri taki nevarnosti ognja zavarujte pač vsi svoja poslopja prav gotovo in dovolj visoko! Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani kot domače podjetje se vam najbolje priporoča.

* **Od Dev. Mar. v Polju.** Dne 9. julija blagoslovila se je zastava „Izobraževalnega društva“ in delavskega „Strokovnega društva papirnih delavcev“. Dopoldne je bilo lepo, poučno zborovanje slovenskih delavskih društev, popoldne se je blagoslovila

zastava, katero so lepo napravile usmiljenke v Zagrebu. Zastopanih je bilo do 50 društev, 15 zastav iz Kranjske, Koroške in Štajerske je vibralo pri lepem, velikanskem sprevedu. Pri veselici so nastopali: tovarniška godba, razna pevska društva in dvojni tamburaški zbor. Kumovala je zastavi blag. gospa Apolonija dr. Divjakova, ki je dala tudi znaten denarni prispevek za zastavo. O tej priliki se je zelo pomnožilo število udov obeh društev. Nasprotniki so onemogli, zavzeti gledali to krasno slavnost — sedaj pa razlivajo žolč v „Slovenskem Narodu“. Dobro, mi smo zadovoljni z uspehom slavnosti — vi pa s svojo gnojnico.

* **Gorenjski korenjak je** Ivan Zupan po dom. Pisk na Visokem. Mož je star 90 let; bil je že dvakrat kot apostol

* **Razstava vajenških del v Radovljici** se je otvorila slovesno dne 30. julija v lepo okrašeni risalni dvorani ljudske šole. Splošnemu obisku je bila razstava odprta do 6. avgusta. Vsi razstavljeni predmeti so ukusno in solidno izgotovljeni. Razstava je gotovo važnega pomena za povzdig obrti v našem okraju.

* **Tržni dnevi** so se v Radovljici na sobotah obnovili. S tem je županstvo izpolnilo vročo željo občanov. Že dolgo časa so morali naročati oni, kateri nimajo svoje zemljišča, poljske pridelke in druge potrebščine iz Kranja in drugih oddaljenih krajev. Zdaj je temu pomagano, za kar gre vsa čast podžupanu g. O. Homannu.

* **Zupanom** za občino Mavčiče je bil izvoljen dne 7. avgusta posestnik gosp.

Pogorišče v Horjulju.

na veliki četrtek v Ljubljani. Že 71 let je gospodar in je letos še vse ajdo sam vsejal, večinoma tudi izoral in povlekel; sedaj tudi mlati pšenico, njegov spomin je kot bi imel 50 let; še dandanes vé natanko, koliko je pred več leti vsako leto plačal davka in sicer nekajni velesovski gosposki. Človek se mora čuditi njegovi korajži i njegovi močni besedi.

* **Strela in požar.** Strela je vdarila v nedeljo 6. avgusta ob pol 1. uri popoldne v hlev Luke Šmida na Gašteju pri Kranju. V hipu je bilo poslopje v plamenu, da so komaj mogli rešiti živino. Zgorelo je mnogo sena, žita in kmetijskega orodja. Požarni brambi iz Stražišča in Kranja sta neumorno delali cel popoldan in skoraj celo noč, da se ogenj ni prijel drugih poslopij.

Ivan Kurja l. t. Novi g. župan je moč trdnega katol. prepričanja. Čast vrlim volilcem, da se se otreli liberalnega občinskega odbora.

* **Hudo nevihto** smo imeli v nedeljo, dne 6. avgusta, pri sv. Duhu v škofjeloški okolici. Dež in ploha, blisk in tresk kar niso hoteli prejenjati. Strela je udarila v Starem dvoru v en borovec, v Virmašah v hruško prav zraven Žejgelrove hiše, pri sv. Duhu pa v Košnikov skedenj. Vžgala je samo pri sv. Duhu, kjer je pogorelo gospodarske poslopje in hlev. Živino so rešili. Tudi hišo so obvarovali dež, veter, največ pa ljudje, ki so kljub silni plobi prihiteli v obilnem številu na pogorišče. Košnik je bil zavarovan pri „Vzajemni“, ki mu je zavarovano svoto precej v torek do vi-

narja natančno izplačala. Tako je prav; dvakrat dá, kdor hitro dá. — Letos imamo radi strele prav posebno hudo leto. Ljudje živé zadnje dneve v vedno večjem strahu pred strelo. Zato je pa tudi sedaj najbolj vroča želja vseh Svetoduharjev: Treska in hudega vremena, reši nas, o Gospod!

* **Božja pot pri sv. Joštu** nad Kranjem je sedaj zopet dobila svojega dušnega pastirja. Za ekspozita je nastavljen na gori č. g. Jakob Razbošek. — V nedeljo po Velikem Smarnu je prvi veliki shod z dvojnimi sv. pravilom. Tretjo nedeljo v septembru je ondi velik shod v čast žalostni Materi Božji. — Romarji bodo lahko opravili tu svojo pobožnost. Dobro došli!

* **Utonil je** 26. julija v vrtincu na Balantovi žagi pri Škof. Loki mlad, priden fant, ki se je šel kopat.

* **Strela** je ubila 24. julija v Virmašah pri Stari Loki Jugovčevo dekle in delavko, ki so tam na polju vedrile pod lipo. Tretja — domača — pa je mirno obsedela na mestu med ubitima, ter lepo dremala. Ko so jo zbudili, ni vedela ničesar, kako se je te zgodilo.

* **Zmaga katoliško narodne stranke v Mavčičah.** Ker so naši liberalci dne 6. aprila t. l. popolnoma propadli pri občinskih volitvah, se jim je zdelo potrebno, da še enkrat poskusijo svojo srečo. Naša stranka jim ni delala nikake težave. Pa kakor pravijo, da sreča je opoteča, tako je bilo tudi sedaj. V sredo 26. julija so se volitve zopet vršile in liberalci so bili poraženi v vseh treh razredih, izvzemši enega moža, kojega so dobili po žrebu (Joso Novak). Veliko so trpeli in se trudili liberalci, da bi spravili Novaka zopet na županski stol, toda on je padel in ni več župan, njegov odbor je razpršen na vse strani. Ravno nasprotno, te volitve so pokazale, da tudi v Mavčičah vstajamo in hitimo na delo na lepo narodno delo za Boga, cesarja in domovino proti gnilému liberalizmu.

Iz Jesenic.

* **Jesenice morajo postati liberalne.** To je zdaj parola jeseniških in ljubljanskih liberalcev, ki so se z vso silo vrgli na Jesenice, da bi okužili ljudstvo z brezverskim liberalizmom. V ta namen izdajajo listič „Jeseniška Straža“, v ta isti namen je priredila liberalna „Prosveta“ minulo leto nekaj predavanj, te nam kaže izvolitev liberalnih častnih občanov, prav take služi samo samo razširjenje liberalizma „Sokol“, ki je bil ustanovljen pred enim letom. Že v začetku ustanovitve se nam je zdel jeseniški „Sokol“ sumljiv, zakaj ustanovili so ga pristni liberalci, ki so hoteli pod pretvezo narodnosti in telovadbe zbirati mlade ljudi okrog sebe in mlada srca zastrupljati z libe-

ralizmom. In drugega jeseniški „Sokol“ storil ni. Vse njegovo delo obstoji samo v zabavljanju in v gonji proti duhovščini in katoliškimi društvom in v tem da mlade fante odtegujejo cerkvi. Zato je dolžnost krščanskih starišev, da svojih sinov ne puščajo v tako družbo. Da bi se tudi na zunaj pokazali, je jeseniški „Sokol“ priredil 6. avgusta slavnost katere se je udeležilo tudi nekaj drugih sokolskih društev. Vsa slavnost pa je bila jako klavrna. Prišlo je veliko manj tujih „Sokolov“, kakor so jih pričakovali, vseh skupaj z jeseniškimi vred je bilo okrog 230. Ob tej priliki je ljudstvo pokazalo, da nima prav nič navdušenja za liberalno sokolstvo; kljub agitiranju „Jes. Straže“ in „Sokola“ je bilo razobešenih prav malo zastav, na Savi 5, na Jesenicah 22. Razobesili so jih samo gostilničarji, obrtniki in trgovci. Javne veselice se je vdeležilo le malo število domačega ljudstva. — Nagle smrti je umrla 3. t. m. 52 let stara žena tovarniškega delavca na Savi, Terezija Bradaška. Ležala je v svojem stanovanju na postelji oblečena, v eni roki je držala srp, v drugi kruh. Vzrok smrti je špirit. — Predor, pod železniško progo iz Jezenic na Savo je tak, da vse po pravici zabavlja čeznj. Dolg je kakih 70 m., pa tako nizek, da odrasel človek ne bo mogel nesti skozi ničesar na glavi. Prav previdno mora človek stopati da ne zabrede v nesnago. — Občni zbor strokovnega društva se je vršil 6. t. m. na Savi pri Jenu. Društvo obstoji šele 11 mesecev, pa ima že premoženja 2926 22 K, podpore je dalo bolnikom 1003 72 K, pogrebne podpore 182 42 K, potne podpore 33 90 K. Sedaj je v društvu že 580 članov

Notranjske novice.

— **Nahujskana svojat**, tako imenuje „Notranjec“ celjske Nemce, ki so metali kamenje v „Narodni dom“. — Kako naj pa mi rečemo „Notranjcu“ zavoljo njegovega grdega in skrajno surovega napada na tiskarno R. Seber, nasl.? Recimo takole: Nahujskana svojat so bili celjski Nemci in nahujskana svojat so „Notranjčevi“ pisarji.

— **Čemu vas tako peče** ta tiskarna? Ali manjka že Maksu kruhka? Če je tako, potem je pa res prav, da ste ustanovili list „Notranjec“. Ta naj torej izhaja zato in ljudje naj ga plačujejo zato, da bo Maks prišel do kruha. Le vkup uboga gmajna liberalna, če ne bo revež stradal!

— **Hudičevi nasledniki**, tako svetujejo, naj bi se imenovala odslej tiskarna

„Katol. tiskovnega društva“. Prosimo vas, ohranite svoje svete zase. Se kruto jih bote potrebovali, to vam zagotovimo! Upamo tudi, da vas takrat vsi uradniki, kolikor se jih smuka okolu vas, ne bodo rešili. Prišel bo čas, ko bomo drugače govorili. Tvarine imamo pa že sedaj več kot dovolj.

— **Hudičevi nasledniki.** Dobro! Samo majhno opazko nam dovolite. Mi nočemo za onimi, ki so v grobeh, metati kamenja. Toda pogledajte, kako neumno pišete. Tiskarna je bila kupljena od R. Seberja, torej so tisti, ki so jo kupili njegovi nasledniki. Če se naj torej oni, ki so tiskarno kupili imenujejo hudičevi nasledniki, kdo je bil torej R. Šeber? . . . Ker pa Maks Seber spada v njegovo družino, ker je celo njegov brat, kdo je torej on? . . . Ali vam gre v glavo, kako budalost ste zapisali? Maks, fotografirajte se vendar, da bomo videli ali ste človek ali . . .!

— **Vsa Postojna se smeje**, res, pa ne nam, ampak, kolikor je poštenih, se smejejo pomilovalno vam, ker v tej številki ste pokazali svojo surevost. Zato pa izjavljamo: Kdor se brati s takimi suroveži, ta je sam ravno tak.

— **Učit se pojdite**, da bote vedeli, da se izvez in uvez živine prepove ali dovoli le v državnem zboru, ne pa v deželnem.

— **Trgovec okraden.** Anton Žnidaršič peljal se je iz Trsta v družbi mladega človeka. V St. Petru je bil tujec še tako prijazen, da je plačal liter vina, nakar sta se peljala proti Ljubljani. Med potjo je Žnidaršič zaspal in ko se je prebudil, je zapazil, da ni več tujca, pa tudi ne 3000 K, katere je imel v listnici. Ko je prišel trgovec Anton Žnidaršič v Ljubljano in tatvino naznanil, mu je na kolodvoru službujoči stražnik svetoval, naj se pelje takoj s prvim vlakom nazaj, kar je Žnidaršič tudi storil. Žnidaršič je gledal na vsaki postaji skozi okno, tako tudi v Logatcu. Tam je zapazil v senci dva možka in Žnidaršiču se je obudil takoj sum, da mora biti eden od teh tat. Vlak je zažvižgal in v par skokih je bil eden na vlaku, drugi se je pa izgubil v temi. Ko je prišel sprevodnik v Žnidaršičev kupej, ga je Žnidaršič naprosil, naj pogleda, kdo je skočil na vlak in če ni tak in tak. — Sprevodnik je prišel kmalu nazaj in Žnidaršiču povedal, da se tujec hoče peljati v Reko in da je po popisu tak. Ko ga je šel Žnidaršič pogledat in ga videl, ga je takoj spoznal, kot prejšnjega svojega spremljevalca. V istem kupeju se je peljal tudi neki tržaški stražnik, ki je tujca prijel. Pod njegovim sedežem so dobili Žnidaršičevo listnico, v kateri je bilo kakih 600 K. Tujec se je delal nedolžnega in ni hotel razumeti slovenščine. Ko so ga v Trstu na policiji

preiskali, so našli zašit v hlačnem robu na vsaki strani po en tisočak. Za natančno ime tatu se še ne vé. Aretovanec pravi, da je 19 let star, da je doma iz Budimpešte in da mu je ime Ivan Kalman.

— **Nesreča.** Antonija Jurca iz Vel. Oteka pri Postojni je zbolela na vročinski boleznin in bila previdena s sv. zakramenti. Prihodnje noč je neopažena všla iz hiše. Iskala jo je vsa vas in šele po dvanajdnem iskanju so jo našli utopljeno v Pivki. Zapušča 7 otročičev.

— **Vročina** po Notranjskem je precej ponehala. Letovičarji se dobre zabavajo, samo precej manj jih je kot druga leta. Kmetom je prinesel mnogo denarja zadnji dež. Letina kaže dobro. — Upamo, da treskalo ne bo več; le vsled velike vročine v „Notranjčevem“ uredništvu bi znalo še kaj počiti. Tudi v neki drugi hiši imajo prav vroče glave. Tam je že enkrat počilo, zato ten bolj pričakujemo novega poka.

— **Iz Vrabč na Vipavskem** se poroča: Spomadi marca meseca izvolila je naša liberalna greda po več kot štiriletni dobi županovanja vendarle razpisati n. v. občinske volitve. Kake so bile priprave, se itak razume. Volilni imenik poln napak — večina le za naše može. — Tudi mi nismo spali, marveč v lepi luči smo kazali blago srce liberalnih prvakov, ki so hoteli slavo in pohvalo žeti od ljudstva, ker iz same prijaznosti in dobrote prav po svoje vladajo ljudstvo in tirajo v svoj tabor. Pa kaj, ljudje dandanes so narobe — kot ves svet — polni grde nehvaležnosti so namreč dosežanje gospodarje oprostili raznih častnih služb — deloma jim pa dovolili že davno zasluženi pokoi. — A pritožili so se liberalni Poljci, Čehi, Turki in Hrvatje nad tolike neolikanostjo in nehvaležnostjo — ter res dosegli nove volitve. In to so razpisali za čas največjega dela — na 4. in 5. julija. Zdaj naj bi pač ubogi ljudje spoznali njih dobrosrčnost, naj bi raje ostali pri košnji, njim pa prepustili težavno občinsko gospodarstvo. A zastonj zopet. Naši bili so in ostali trdni v svojem sklepu, da jih ne marajo več. Zgodilo se je tudi take. S 14 proti 6 glasovi zmagala je katoliško-narodna stranka. Izmed sebe odbral je novi odbor župana in 6 svetovalcev ter premestil sedež županstva na Vrabče v dan 1. avgusta. — Veste kaj si pravijo zdaj ljudje, da po nobeni stvari jim ne bo tako hudo, kot po „čgilu“, kadar ga bodo peljali menda v hišo novega župana na Vrabče. Če bo res kaj posebnega takrat — morda zdihevanje in jok, bom pa sporočil, da jim sočutje lahko izrazite. — Pa da ne pozabim. Silna vročina je vladala pri nas. Suša je bila zagespodarila, celo ne županskem stolu je sedela več kot preveč. Kaj čuda, če so si

potem ljudje prosili — suše na maramo več. Res, Bog daj kaj boljšega tudi Vipavcem — mesto slabega liberalizma.

S Pivke.

— **Postavili se bodo** Trnjani s svojo novo šolo. Ena najlepših bo v celi okolici. Kmalu bo dozidana in v jeseni se otvori dvorazrednica.

— **Postavili se pa ne bodo** — vsaj tako vse kaže — s svojim nadučiteljem. Kar čudili smo se, da imenuje c. kr. deželni šolski svet za nadučitelja g. Engelmana. Ali je to veliko čast zaslužil znabiti v Laščah na pepelnico sredo lansko leto, ko je v maškaro napravljen pokopaval pusta? — Začetek definitivnega imenovanja nadučiteljem je g. Engelman pričel z veliko „korajžo“. Udeležite se je osebno vojske inteligence tukajšnje ob selški luži, kjer sicer niso pokale puške, tudi se ni svetila bridka sabljica — tolko bolj pa palice gospodov in solnčniki gospodičin.

— **Vojska ob selski luži** bila se je 1. avgusta od 1—2 ponoči. Nevarno ranjen ni bil nobeden, samo enega se je lotila velika žeja, tako da je milo zdihoval in klical: Vode, vode. Pa sobojevniki niso imeli nobenega usmiljenja, še toliko ne, da bi ga kdo vrgel v lužo, kjer bi se lahko napil „sparjene“ vode.

— **Kot hrabra amazonka** se je te bitke udeležila tudi gdč. Kralj, učiteljica v Šmihelu. Gospodični bi svetovali, ako hoče sebi dobro, da naj raje bolj doma ostaja; posebno inteligentni učiteljici nikakor ne pristoji pohajanje po vaseh. Kakor videti imajo gospodje učitelji in gdč. učiteljice praktične vaje, da se izvežbajo za boj zoper divje Amonite!

— **Več prebivalcev v Petelinjah** želi, da bi se neki gostilničar bolj držal policijske ure. Mir ima ponoči vsak rad. Zapomnijo naj si to posebno gotovi gospodje, naj bodo že c. kr. ali c. kr. priv.

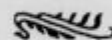
— **Tretje gostilne v Petelinjah** menda ne bo. Ne dá se do nje priti na nikak način, še celo po — racah ne.

— **Prav nepotrebno vprašanje je stavilo** c. kr. okrajno glavarstvo v Postojni na občinski odbor v Sempetru gledé koncesije za tretjo gostilno v Petelinjah. Lani je občinski odbor glasoval — za. Letos je moral zopet izraziti svoje mnenje. Ali misli c. kr. okr. glavarstvo, da so naši može vsako leto družega mnenja? Letos so bili zopet tako korajžni, da so celo kar vpričo presilca samega, glasovali zopet — za.

— **Zakaj imajo nekateri premalo plače?** Zato, ker je istih glavno načelo jesti in piti. To pa „košta“, kaj ne gospod Engelman?

— **V Slavini so imeli jako lepo slovesnost 5. avgusta.** Obhajali so 50letnico edkar je ponehala kolera. Pa je bilo res hudo l. 1855. V dveh mesecih pomrlo je v celi župniji 350 ljudi. „Slovenski Narod“ naj se le nikar ne nerčuje iz zaobljubljenega dneva, katerega vestno praznuje cela slavinska fara. Naše ljudstvo je dobro in ni pozabilo na to, da smo vsi v božjih rokah. Kadar bodemo še imeli kako cerkveno slovesnost in imeli v svoji sreli ljublienega knezoškofa, se bodemo še bolj obnesli kakor smo se sedaj.

— **Največje veselje je dne 5. avgusta užil g. župnik iz Slavine.** Presv. Srce Jezusovo, kateremu na cast je postavil zares krasno kapelico (prav veliko ga je tudi stala) mu je dalo dočakati to lepo slovesnost. Kar sam gotovo ni upal, akoravno je prisrčno želel, to se je zgodilo. B g daj še bl-gemu našemu gospodu župniku popolnoma premagati bolezen, ki ga že nadleguje cele tri leta.

Od raznih strani.

Hamborn ob Reni na Pruskem dne 3. avg. 1905. Cenjeni bravci „Domoljuba“, vem da že mislite, da je tukajšnje slovensko društvo čisto zaspalo, ker že dalje časa niste nič brali ali slišali od nas. Ne pa temu ni tako. O veliki noči smo imeli sv. misijon, katerega so vodili č. g. pater Salvator Zobec za nas Slovence, in so nam na srce položili veliko lepih naukov, za kar jim bodi tisočera zahvala. In potem smo imeli velikonočni ponedeljek veselico in tombolo; na veselici se je predstavljala igra „Pravica se je izkazala“, katero so igralci prav dobro izvršili, za kar jim izrekamo čast, še posebno zato, ker so napravili mnogo smeha med poslušalci s svojim nastopanjem. In sedaj v nedeljo 30. julija smo imeli izlet v Osterfeld, kjer so nas sprejeli častno. Že na kolodvoru so nas čakali ondotni g. kaplan, in potem so nas spremljali v gostilno. Ob 4. uri popoldne smo imeli v cerkvi slovenske pridigo in lavretanske litanije. Potem smo se zopet prav po domače zabavali. Najprvo so imeli govor g. kapelan iz Osterfelda. V svojem govoru so povdarjali, kako je to lepo, da so si tudi Slovenci v Hambornu omislili katoliško društvo. Želeti bi bilo, da bi se tudi pri njih ustanovilo tako društvo, ker s tem pokažejo Slovenci da ljubijo svoj materni jezik in želijo napredovati. Govoril je tudi kapelan iz tukajšnje bolnišnice, ker je tudi naš častni ud. In nazadnje je govoril naš č. g. pred. Köster in je vse skupaj zahvalil na njih prijaznost.

Končno smo zapeli par slovenskih narodnih pesmi, in veseli in zadovoljni se vrnili na dom. —

Drobtine.

Kalan, Povesti slovenskemu ljudstvu v poduk in zabavo. Na mnoga vprašanja naznanjamo, da se dobi samo še 4., 5., 6., 10. in 11. zvezek te zelo mične povestne zbirke, povzete iz starih letnikov „Domoljuba“. — Vsi označeni zvezki po pošti pošiljani veljajo K 2.25, vsak posamezen zvezek pa K 0.50. Tudi povest „Moje je čelo“ in pa knjižica „Kmetom v pomolč“ se dobi še v nekoliko izvodih; prva velja po pošti K 0.80, druga pa K 0.50. Naročajo se vse te knjige v „Katoliški Bukvarni v Ljubljani“.

Odlikovanje. Renomirana tvrdka Edvard Cerhak, c. in kr. dvorni zalagatelj, zaloga sukna in mehan. tkalnica za kamgarn v Jägerndorfu avstr. Slezija, je dobila dovoljenje, da sme nositi v naslovu cesarskega orla.

Nova knjižica „Od Leona do Pija“. D godki v zadnjih dneh p peza Leona XIII. in v začetku vlade Pija X sprišana od visokoodličnega pisatelja, vsega 64 strani in eno podobo ter velja posamezno po pošti naročena 33 v.n., pri skupnih naročilih pa le 25 v.n. — Knjižica je namenjena vsem stanovom izobraženim in priprostim in ni le poučna, temveč tudi velezanimiva in zabavna; želeli bi bilo, da se knjižica razširi med našim ljudstvom, katero je bilo po verinasprotnih faktorjih v marsičem na pačno poučno. Gosp. duhovnike prosimo, da se za razširjatev brošurice pobrigajo — Knjižico je založila in jo prodaja „Katoliška Bukvarna v Ljubljani“.

Glas soproga. Iz Pariza poročajo: Neka žena pomorskega kapitana, ki je bil večkrat na potovanju, si je nabavila fonograf, v katerega je moral mož, ko je bil doma, govoriti, da je mogla ljubeča žena, ko se je vozil daleč od nje po širokem morju, naslajati se vsaj ob njegovem glasu. Toda to veselje ni trajalo dolgo. Prislji so tatovi in z drugimi stvarmi vred vzeli seboj tudi fonograf. Žena je bila vsa obupana. Ko se nekoč žalostna izprehaja po nekem predmestju, zasliši iz neke gosti ne glas svojega ljubljenege soproga. Kako, se je li že vrnil, si je mislila vzradoščena ženka. Naposled se uveri, da je to le fonograf. S pomočjo policije se podá v gostilno, kjer so zaprli tatove. Tako je gospa prišla zopet do fonografa in ukradenih stvari.

Ker ni hotel naročiti časopisa. Da bi si prihranil naročnino, a bi vendar čital časopise, je — tako poročajo nemški listi — neki kmet poslal svojega sinčka k sosedu, da mu posodi list, na kateri je bil sosed naročen. Dobro. Fantič teče po časopis, a potoma se zakadi v bučelin panj, ki je bil vreden 30 kron. V desetih minutah je bil deček ves opikan od bučel. Na dečkov krik prihiti oče v eni sapi, a ni pazil na ograjo iz trnjeve žice, čez katero je padel, se mečno opraskal in strgal hlače,

vredne 20 kron. Kmetova krava je porabila ugodno priliko, ušla skozi pretrgano ograjo in zbežljala na polje, kjer se je na neki njivi napasla rži. Žena kmetova je slišala ves hrup, tekla na cesto, a je v veži prevrnila velik vrč s sladko smetano, ki jo je imela pripravljeno, da jo vmede — škode 12 kron. V prevrneno smetano je zabredel najmanjši otrok in se pavaljal v njej, potem pa tekel v sobo in se brisal s svilnatim krilom kmetice, ki je bilo tako pokončano — škode 40 kron. V tej zmešnjavi je ušla starejša hči kmetova s hlapcem in vzela iz skrinje 200 kron, pes je požrl 11 piščet in tele, ki je priteklo iz hleva v hišo, je zgrizlo pet novih srajc. Vse to škodo bi si bil mož prihranil, da si je naročil list sam. Vsota te škode bi zadostovala za več let naročnine.

Vojaški zdravniki v starem veku. V Homeru najajamo pri grški vojski pred Trojo le dva zdravnika, ki sta lečila vojake, Mahaona in Todaleiriosa. Iz rezovala sta iz ran drobce pušic in devala nanje lečilne trave. Diodor o poroča, da so zdravniki spremljali armade starih Egipčanov in dobivali stalne plače. V Kseno fonovi vojski, ki je štela 10.000 m ž, je bilo osem zdravnikov. V Kseno fonovi Kiropediji daje Cirov oče sinu navodila, kako vezbati vojaške zdravnike. V špartanski vojski so bili zdravniki ravno tako stalno nameščeni kot godci in vedezevalci, katerih v nobeni armadi ni smelo manjkati. Zdravniki so stanovali z drugimi uradniki, ki se boja niso udeležili, s civilnimi komisarji in vladnimi odposlanci skupaj v enem šotoru. Nasprotno pa atenski zgodovinpisec Tukidid ne omenja vojaških zdravnikov. Pri starih Rimcih za časa republike vojaških zdravnikov niso posebno upoštevali, ker so bili vsi suženjskega stanu. Navadno so visoki patriciji, uradniki in vojskovodje vzeli seboj svojega domačega zdravnika, vojakov pa ni zdravil nobeden. Zdravnikov tudi zato niso stalno nadomeščali, ker so bili tujega, večinoma grškega pokoljenja in niso smeli postati rimski uradniki. Bojišče rimsko je nudilo grezen pogled. Vojaki so razmesarjeni umirali brez pomoči. Šele cesar Avgust je ustanovil stalno vojaške zdravniško službo in odslej čitamo, da so se vojskovodje sami pobrigali za ranjence. Posebnih šotorov za bolnike in ranjence pa še ni bilo. Cesar Trajan je konečno ustanovil v armadi takozvane valedudinarije. Kako je bila takrat organizovana vojaškozdravniška služba, nam najbolj pričajo izkopnine rimske vojaške postojanke pri Baden u v Švici. Tu so našli mnogo kirurškiških orodij in vojaške lekarne. Tu je stala vojaška bolnišnica, ker so v bližini tudi zdravilni viri in vode. Takrat so tudi že imeli vojaške strežnike za bolnike. Iz te dobe imamo tudi obširno poročilo o rimskem sanitetnem polku. Tudi mornariške vojaške zdravnike so imeli Rimci v cesarski dobi.

Kitajski pregovori o alkoholu. Vino je kakor zastava vetrnica, danes je prijatelj, jutri sovražnik. Vino razjé obisti, pohotnost kosti. Najboljše sredstvo proti pijančevanju je to: Opazuj pijanca, ko si trezen. Vol pije iz reke, pa si napolni

same želodec — Kdor se uda pijači in ženskam, je podoban drevesu, ki ga razsekajo z dvema sekirama. Vzdržnost od opojnih pijač je podobna zlatemu stremenu.

Ubil je sina mesto žene. V Dortmundu vrnil se je pozno v neč domov mladi rudar Kretz. Ko je prišel blizu hiše, zgrudil se je na tla mrtev, zadet od krogle iz puške. Vstrelil je nanj njegov oče, ki ga je v temi zamenjal s svojo ženo. Stari Kretz je pijanec najgrše vrste. Od žene zahteval je vedno žganja, ako mu ga ni dala, pa jo je pretepal.

Friderik Veliki, pretvarjalec imen. Znani pruski kralj Friderik Veliki, bud samodržec, ni mogel trpeti poljskih imen. Več članov rodbine Okazvinicki, ki so v armadi služili kot častniki, so morali svoje ime spremeniti v „Bock“. Tudi mu niso bila všeč imena na us. Ko so mu predlagali, naj imenuje nekega Hacciusa za vojnega svetovalca, je dejal: Imenujem ga, toda pod pogojem, da se bo odslej pisal Hase in izpustil crus.

Ameriški humor. Učitelj v neki ameriški šoli pravi učencu: „Ze v tretjič sem ti pripovedoval o stvarjenju sveta, pa še sedaj nič ne veš“ — „Ali, g. učitelj, saj ste sami rekli, da je celo Bog za stvarjenje rabil šest dni“ — Duhovnik reče nekemu kanjencu: „Priatelj, tako si še mlad, pa že zaprt; kaj si moreš tebi misliti tvoj ubogi oče!“ — „To lahko izveste castiti oče, moj oče je takoj tok mene v drugi celici.“

Velika povodenj v Švici. Po Švici je bila 11. t. m. velika povodenj. Osem ljudi je strela ubila. Na mnogih krajih je letina uničena.

Požar v vlaku. Pred kratkim se je zgodila na vlaku blizu Budimpešte nesreča. Neko deklet v vlaku je imelo steklenico špirita. Steklenica se je razbila in špirit se je razil po kupeju Todor Gligor, ki je bil tudi v kupeju je za šalo zažgal špirit, vsled česar je takoj buknil velik plamen. Dve ženski in ena dekletca so se vrgli iz plamena na prsto. Dekle je mrtvo, ženski smrtno ranjeni. Poleg njih je ranjenih še mnogo drugih potnikov, ki so se vrgli iz vlaka. Todor Gligor je postal od straha — božjasten. Škode je okrog 50 000 K.

* **Nova cerkev na Bledu** bo posvečena 27. avgusta.

Narodno gospodarstvo.

Pri „Gnojničarji“.

„No, sem že tukaj, Gnojničar. Bil si tako prijazen, da si me povabil in nos mi že pravi, da je tvoja stara napravila štruklje, vem da bi mi zelo zamerila, ko bi ne hotel zajeti z Vami!“

„To se razume, Janez Vsezna! na štruklje se pa že moja Marina razume, kot malekatera, samo naprava presnega masla za nje ji dela večkrat sitnosti! Toda imava še dovolj časa, da si ogledava naše gospodarstvo; najpreje pojdiva v hleve. Glej, tu so konji, kaj ne, lepe živalice!“

„I ne zanikam Gnojničar, toda voli bi bili boljši, cenejši. Mnogi gospodarji so pravi konjski mešetarji in ta norčava zaljubljenost v konje dostikrat požre to, kar je vrglo polje dobička. Jaz bi imel raje vole, morda celo močne — krave.“

„Tako, tako! No, tule zraven stoje krave! Napravil sem si holandsko živino, ta da še največ mleka.“

„Na svetu je vse mogoče, ljubi Gnojničar, toda če bi imel jaz kaj besede in oblasti, bi dal takoj k mesarju vse holandske krave! Jaz sem za dobro domačo živino, pravilno križano z dobrimi pincgavskimi ali simodolskimi junci. Poznam celo vrsto gospode, ki si je omislila prave holandske krave, toda dobička od njih nisem videl, pač pa čez par let dolge nosove in prekupavanje.“

„Dobro, pojva v svinjake. Nakupil sem hrvaških ščetinarjev, sem jih poceni dobil, ko je gonjač gnal celo čredo skozi vas.“

„Veš kaj, Gnojničar? Pojva raje naprej, nič rad ne gledam teh pokvek s hrptom kot krap in nogami kot Napoleonov grenadir. Čudim se le, da še dopušča vaš župan te gonjače v občino. Kdor pita tako pregnano živino, tega stane 1 funt mesa 2 K, mesar v D. ga pa prodaja po 1'08 za 1 kg. Toda grom in strela, Gnojničar, kakšni pa so najini črevlji, kot bi brodira po velikomestnih greznicah! Tvoje dvorišče in hlev je kot ljubljansko močvirje in gnojnica žubori skozi vrt na vaško cesto! Saj se da komaj prestopati in strah me je, da se pogreznem v tem vesoljnem potopu!“

„Veš, Janez, po naših vaseh ni mogoče drugače, smo že vajeni tega. Kam pa naj gre sicer gnojnica? Pri enem, kot pri drugem se steka gnojnica v cestni jarek.“

„Mej ljubi, dobri Gnojničar, prav zelo te pomilujem, tebe in vse druge gnojničarje! Gnojnica namreč je dragocena stvar in travnike in njive, o pravem času politi z gnojnico, donaša lepe žetve. Poznam moža, ki je kmetijstvu že veliko koristil in ta je preračunal, da je gnojnica ene same krave in od enega samega dne vredna med brati 15 h. Zdaj pa računaj! Ti imaš 20 krav tukaj in od vseh se vsaki dan poizgubi gnojnica. Če to računate, tedaj dobite 3 K na dan, ki gredo k zlodeju. V enem mesecu imaš že 3krat 30 ali 90 K na cesti in ker ima naše leto po 12 mesecev, poskoči ta vsota v 365 dneh na 12krat 90 t. j. 1080 K. Ti gospodariš tako že nad 30 let in si spustil tedaj 30krat 1080 K v cestni jarek, kar znaša brez obresti 32.400 K. Pomisli kakšna svetica! In ako ne računava tako strogo, ako vzameva samo polovico od tega, znaša še vedno nad 16.000 K, ki so stekle v mlakužo sredi vasi racam in žabam v veselje.“

Da vzemiva od 16.000 K še ta rep 6000 K proč, ostane še vedno 10.000 K, ki jih je odnesel škratelj. In temu računu se ne da nič, prav nič ugovarjati.

Vaša vas ima pa 30 takih Nacetov, ki ravno tako mislijo in gospodarijo kakor ti in cela ta krošnja skupaj znaša 30krat 10.000 ali 300.000 K. Kaj bi bilo lahko vse zraslo na travniku in polji, da je prišla nanj vsa gnojnica iz vasi! Zares, človek bi kar znorel ako premišluje, kako se ravna po naših vaseh z najboljšim gnojilom!

Ljubi Gnojničar, prav lepo prosim tebe in tvoje sosede, lotite se dela koj jutri zjutraj in rešite gnojnico svojim njivam! Napravite si gnojnične jame, iz katerih ne bo mogla niti ne na desni ne na levi uiti kapljica. Notri postavite gnojnično sesalko, da zamorete gnoj, kadar bo suh poškopiti. Pritežujete se, odkodi vzeti denarja za davke in za druge stroške in pri oderuško nizkih cenah, ki jih velja vse, kar pridelava kmet, je plačevanje teh vsot res prava umetnija. Toda ravno v takih stiskah se ne sme prav ničesar zapravljati, treba je paziti na vsako stvarico, če nečemo drčati navzdol! Večina kmečkih gospodarjev je podobna dandanes komedijantom, ki se zvirajo po vrvi; kakor hitro zgubijo ravnotežje, gre poniglavo navzdol, da se razleti buča! Koliko se je vže govorilo, pisalo in razpravljalo o gnojiščih, gnojničnih jamah, o ravnarji z gnojem itd., toda še vedno se tisoči, ki nimajo ušes, ki rijejo po starem naprej in delajo škodo sebi in celemu slovenskemu narodu.

Ljubi Gnojničar, nikari se ne jezi; ali jaz ne morem drugače, v meni vstaja žolč, ko vidim kako brezumno zapravljate. Daj mi roko in obljubi mi, da boš hranil odslej gnojnico kot dragoceno blago in jo prav dobro uporabljaj. — Zlaj pa pojdiva h kesilu, mati je že pripravila kavo in najini štruklji bodo nemara vže mizli. Fr. Pengov.

Vprega goveje živine.

Zelo razširjeno je mnenje med kmetovalci, da delo škoduje kravam ali da jim vsaj nič ne koristi; tako govore posebne gospodarji, ki krmijo živino izključno le v hlevu, je tedaj nič ne pošiljajo na pašo. Toda naj bo ta nazor še tako razširjen, pravi pa le ni, ampak prepričan sem iz več ozirov, da je zelo koristno, ako rabimo krave in drugo starejšo goved za vožnjo, posebno ako pripada živina težkemu plemenu.

Samoobsebi je seveda umevno, da nočem priporočati napornega in dolgotrajnega dela; to bi ne bilo koristno, v mislih imam v prvi vrsti pregibanje, ki ga na ta način preskrbimo živini.

Zmerna raba za delo je posebno za ple-mensko živino zelo koristna; krave, ki veliko molzejo, ne bodo imele nič manj mleka, ako jih porabimo tu in tam zato, da pripe-ljemo voziček krme iz njive ali za podobna lahka dela.

Krave posestnikov, ki rabijo svoje živali za taka manjša dela se veliko raje ubre-jijo, nego (če hočete tako reči) „gosposke krave“, ki ne pridejo nikdar iz hleva kot k juncu in na semenj ali v smrt k mesarju.

Razne bolezni v nogah se pri živini, ki se večkrat sprehodi mnogo redkeje, nego pri oni, ki je leto in dan privezana, ki niti k vodnjaku ali koritu ne sme iti sama.

Tudi za zarod brejih krav je zmerna raba za delo le koristna; take živali telete veliko lažje od onih, ki nikdar ne pridejo z verige. To so dobre strani dela pri kravah.

Pri moških živalih naj le toliko ome-nim, da so junci, ki se vprezajo, mnogo krotkejši, ali če hočete mnogo menj norčavi in hudobni in znano je tudi, da junec veliko raje plemeni, ako se rabi tudi za delo, kakor če stoji vedno v hlevu.

Seveda je treba rabiti živali, posebno breje, le zmerno za delo, ki jim pri hlev-skem krmljenju lahko nadomesti pregibanje, ki ga ima sicer živina na paši. Vozi naj po leti, če le mogoče zjutraj in zvečer, po zimi pa ne v prevelikem mrazu ali pri bur-nem vremenu; tudi predolge ne sme trajati delo.

Vsak gospodar ve, kako koristno da je za mlado živino, ki jo hočemo rabiti za pleme, da jo tuintam spustimo na prosto; to je posebno za živino, ki ne pride na pašo, neobhodno potrebno. Kako veselo pe-skakuje mlada živina, ako jo spustimo z verige, kaka radost za njo pregibanje na prostem! Privoščimo jim to tako potrebno veselje s tem, da starejše živali rabimo za lahko delo, mlade pa puščamo na pašo ali jih vsaj časih spustimo v posebne lesene ograje nalašč za to narejene. — o —

Tržne cene.

Semena: Domača detelja novo blago K 55.— do K 58.—; nemška detelja (lucerna) K 125.— do K 135.—; gorenjska repa K 84.— do K 86.—; laneno seme, domače ozimno K 11'50 do K 12'—; konopno seme K —.— do K —.—; kuminovo seme K —.— do K —.—.

Fižoli: Rudeči ribniški K 12'50 do K 13'50; rudeči Hrvat K 11'— do K 11'50; prepeličar (koks) K 13'— do K 14'— (Vse cene semen in fižola veljajo za 50 kg blaga, kakor ga kmetovalci pripeljejo naprodaj in sicer novo blago.)

Krompir 50 kg K 5.—.

Sušne češplje: v dimu sušene K —.— do K —.— brez dima sušene K 18'— do K 19'—

Orehi domači: K 13'— do K 14'—

Ječice nove: K 6'— do K 6'25

Med s čebelami: po K 37'— do K 38'50 za 50 kg.

Kože. Goveje, težke nad 40 kg po K 50.— do K 52.—
 „ težke od 30 do 40 kg „ 44.— „ 46.—
 „ lahke „ 42.— „ 44.—
 (Te cene veljajo na 50 kg in sicer na
 kože izdelane po tukajšnjih običajih s ro-
 govni vred.)
 Bikove kože po K —70 za kg.
 Telečje kože: K —65 za kg.
 Kozličeve kože po K 1:25 do K 1:30 za kg.
 Svinjske kože: Čiste brez napak K 40.—
 Druge vrste K —28 do K —30 za kg.
 Kože lisic po K 10.— do K 11.—
 „ kun belic „ 30.— „ 31.—
 „ rumenic „ 36.— „ 38.—
 „ dihurjev „ 6.— „ 6:50
 „ vidr „ 24.— „ 25.— za par.
 Kože zajcev po K 50.— do K — za 100 kom.

Pepelika (potošl) po K 32.— za 50 kg.

Žito. (Tržne cene za mesec april. Veljajo za
 trgovce, ki kupujejo blago po teh cenah. Vse
 cene so zaračunane za 100 kg. blago postavljeno
 v Ljubljani. Za drobno prodajo pa veljajo cene
 po pogodbi.)

Ogrska pšenica K 20.—; hrvatska K 18.—;
 kranjska K 18.—; rž K 17:00; ajda K 17.—;
 ječmen K 16:00; proso K 19.—; koruza (ame-
 rikanska) K 16:40; činkvantin K 19:00; oves
 (domači) K 18.—; oves ogrski K 19.—; oves
 hrvatski K 18.—.

Za smeh in kratek čas.

Besedni uganki.

I.

Kdo neki ljubil bi človeka,
 ki gode ti za vsako reč,

ki le s težavo mu postrežeš,
 ki stvar mu ni nobena všeč. —
 A vendar jaz poznam človeka, —
 kako ga ljubijo ljudje! —
 ki tudi gode, ko le more,
 pa se povsod ga veselé.
 Kako je zadovoljen, skromen,
 kako je šegav in vesel,
 in če pričel je enkrat gosti,
 najrajše bi še zraven pel.
 Povsod se zvesto, vneto trudi,
 kako zabaval bi ljudi,
 kako bi jim sladil življenje...
 Li veš, kako se mu veli?

II.

Če si v mestu, če si v vasi,
 in če v Argu si doma,
 če si v hiši, če na cesti,
 ali če si vrh gora:
 vselej ti po meni hodiš,
 če ne hodiš pa stojiš,
 a če včasih si utrujen,
 name vležeš se, zaspiš.

Če obrneš pa besedo
 in če bereš jo nazaj,
 daj, povej prijatelj meni,
 kaj pomenja pa sedaj?
 Pevcem, pevkam vsem je znano,
 kaj pomenja to ime;
 kdor uganko prav bo rešil,
 za besedo lahko zvé.

Kdor obe prav reši in bo izžreban, dobi
 za nagrado lepo knjigo.

Rešitev besednih ugank v zadnji številki:

I. **Kopriva.** II. **Sirota.**

Nagrado je dobil:

Josip Kužnik, rudar v Kočevju.

Finus vsake gospo-
 dinje je dobra kava.

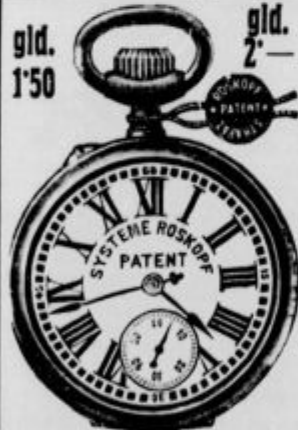
**Kathreinerjeva
 Knelpova sladna kava**

se ne bi smela pogrešati
 več v nobenem gospo-
 dinstvu, kadar se na-
 pravlja kavina pijača.

o o o

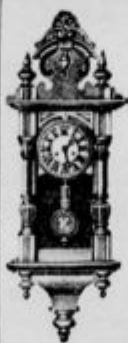
Zahtevajte le izvirne savoje
 s imenom „KATHREINER“.

gld.
1:50

**Prave
 Roskopf-ure**
 6 mesecev na po-
 skušnjo.

Nikelnasta ali jekl., sist.
 Roskopf . . . . . gld. 1:50
 Strapaz-Roskopf's plomb. „ 7—
 Z dvojnimi plaščem . . . 3:40
 Zlato-Double (kak. zlato) „ 3:50
 Prava srebrna z enoj-
 nim plaščem . . . . . 3—
 Z dvojnimi plaščem . . . 4—
 S tremi močnimi plašči „ 5—
 Navedene ure z relief-sliko Dev
 Marije, dalje državnim orlom,
 oračem in konjem 10 kr. več.

**Stenska ura
 z godbo.**

71 cm visoka, igra sama
 najlepše pesmi, valčke
 in koračnice. . . . . gld 6.—
 Brez godbe . . . . . 4—
 Z bitjem 4:50
 Z bitjem, podobnim zvo-
 novim . . . . . 5—
 Nikelnaste budilke . . . 1—
 Z dvema zvoncema . . . 2—
 Z godbo 4:25
 Ure s kukavico 3:40

gld.
3—

**Prava srebrna
 remontoir-ura**
 c. kr. puncirana
 za gospode, dame in dečke.

Z enojnim plaščem . . . gld. 3—
 Z dvojnimi . . . . . 4—
 Z zlatimi robovi . . . . 5—
 S 3 močnimi plašči . . . 6—
 14 kar. zlata . . . . . od 8—
 14 kar. zlate verižice od 10—
 Srebrne verižice . . . . . od —90
 Uhani in prstani v največji iz-
 beri po tovarniških cenah.

3 leta pisмено jamstvo. Za neprimerno denar nazaj. Račpošilja se le po povzetju.

„Pri veliki tovarni ur“, **Maks Böhnel, urar, Dunaj IV., Margarethenstrasse 38.**

5-3 Dobavitelj c. kr. državnih uradnikov. Ustanovljena 1840. Zahtevajte moj velik cenik. s 1000 slikami zastoj in poštnine prosto. 1422

Ljubljana
 Pred Skofijo 3.

Josip Kordin

priporočá

Ljubljana
 Pred Skofijo 3.

svojo bogato zalogo vsakovrstnih zanesljivih semen

kakor: črne domače, lucerne in rudeče detelje, esparsete, velikanske rumene, rudeče
 in bele pese, in korenje za krmo. Raznih semen graha, vseh vrst trav: ravnišnice, me-
 šane za suho in mokro zemljo najboljša krma za živino in konje, jesenski repa, vse vrste
 solate, kakor sploh vseh kuhinjskih zelišč in kmetijskih semen, po nizkih cenah.

Poštnim potom izvršujejo se naročila točno in solidno.

481 D 12—11

Loterijske srečke.

Dunaj,	29. julija	18	1	15	45	4
Gradec,	29. julija	42	52	29	63	32
Trst,	5. avgusta	44	11	41	64	9
Linc,	22. julija	20	78	24	17	47

Prilagodna številka „DOMOLJUBA“
izide dné 7. septembra 1905.

Katol. tiskarna

priporoča

vizitke, koverté, pisma s
firmo itd.

Pozor Amerikanci

in vsi, ki prihajate v Ljubljano, na novo trgovino in zalogo izgotovljenih

moških in ženskih oblek

domačega izdelka. Velika zaloga sukna, obuvál, srajc, klobukov, kovčegov (k. froy), robcev, šerp itd. po zelo nizki ceni. Trgovina se nahaja tik dobro znane Tislerjeve gostilne v Kolodvorskih ulicah 26. Kdor je kupil enkrat, pride vedno rad.

278 D 24 - 12 **Marija Rovšek**, trgovka

Hočete imeti čedno vežo in hodnike v hiši? Oskrbite si
cementne plošče

katere dobite po nizkih cenah, kakor nih niste vajeni, v raznih barvah in vzorcih po 3 do 6 K loco Ljubljana za 1 m².

Cementne plošče so izvrsten tlak za cerkve, zakristije, za kuhinje; močnejše tudi eleganten trotoar za pred in okoli hiše in cerkvâ.

Dalje priporočamo podjetnikom in slavnim cestnim odborom **cementne cevi** (10-40 cm notranje svetlobe) in drugo cementno blago.

Andrej Zajc

cementarna na Pešati, pošta Dol (Lusttal).

Vzorci v naravi na zahtevo!

Lepa priložnostna darila!

Krasna darila za raz prilike kakor ure, verižice, križice, obeske, prstane, zapestnice, sploh najrazličnejšo zlatino in srebrnino v modernem secesijonističnem slogu po najnižjih cenah priporoča p. n. občinstvu,

Fran Čuden

urar in trgovec v Ljubljani,
Prešernove ulice, filijalka na Mestnem trgu. 256 52-31

Novi ceniki tudi po pošti brezplačno.

VINO

rdeče (cviček) po 20 do 23 kr. liter, belo (cekinaste barve) po 24 kr. postavljeno na kolodvor Videm-Krško, ima naprodaj vinska zadruga v Leskovcu pri Krškem. Kdor ga vzame več kot 10 hl, ga dobi še veliko ceneje. Dobite ga lahko, kolikor ga ravno potrebujete. Vino je čisto kot solnce. V naših krajih je zdaj že malo vina, zato se bo na leto vino silno podražilo. Da dobite zares pravo pristno dobro kapljico, na to se lahko zanesete, ker ima vse v rokah g. kaplan **Franc Vrhovec**; lahko tudi kar njemu pišete. Sodov za sedaj še ne moremo veliko posejvati; radi pa vam pošljemo pokušno od vina, če želite. 1420 D (3)

Zahtevajte pri nakupu

1321 D 18-4

Schicht-ovo štedilno milo

Varstvena znamka

Uvidna se povsodi!

JURIJ SCHICHT. Ustje, največja tovarna te vrste na evropski celini

z znamko jelen.

Ono je

čajamčeno čisto in brez vsake škodljive primesi.

== Pere izvrstno. ==

Kdor hoče dobiti zares jamčeno pristno perilo neškodljivo milo, naj pazi dobro, da to imel vsak komad ime „SCHICHT“ in varstveno znamko „JELEN“.

1980 D 24-17

Nizke cene!

Ernest Hammerschmidt-a nasl.
Madile, Wutscher & K^o.

trgovina železnin in kovin,
LJUBLJANA, Valvasorjev trg 6, Prešernove ul. 50.

Velika zaloga poljedelskih strojev
in orodja.

Cementna zarezna strešna opeka
iz portland-cementa in peska

Streba prihodnosti.
Patentirana v 30 državah.

Edini izdelovatelj za Kranjsko

Janko Traun

izdelovatelj cementnih, Glince pri Ljubljani.

Trpna je in lahkejša streha, kakor iz vsake druge vrste strešnih opek iz lovice. 10 D 24-13

Hamburg-Amerika Linie

775 D Zastopnik: 17-9
FR. SEUNIG
 Ljubljana
 Dunajska cesta 31, zraven šrange.
Vožnja samo 6 dni.

Vsakovrstna pojasnila
 glede vožnje, kakor tudi
 preskrbitev pripo-
 ročilnih kart družbe
 „Sv. Rafaela“ točno
 in brezplačno.

Pozor! Citaj!
 Bolnemu zdravje!

Pozor! Čitaj!
 Slabemu moč!

Pakraške kapljice in slavonska zel, to sta danes dve najpriljubljenejši ljudski zdravili med narodom, ker ta dva leka delujeta gotovo in z najboljšim uspehom ter sta si odprla pot na vse strani sveta.

Pakraške kapljice: Delujejo izvrstno pri vseh želodčnih in črevesnih boleznih ter odstranjujejo krče, boleti iz želodca, vetrove in čistijo kri, pospešujejo prebavo, zganjajo male in velike gliste, odstranjajo mrzolino in vse druge bolezni, ki vsled

mrzlice nastajajo. Zdravijo vse boleti na jetrih in vranici. Najboljše sredstvo proti boleti maternice in madron: zato ne smejo manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši. — Naj vsakdo naroči in naslovi: **Peter Jurišić, lekarnar v Pakracu št. 103, Slavonija.** — Denar se pošilja naprej ali s poštanim povzetjem. 1421 D 10-3

Cena je sledeča (franko na vsako pošto): **12 stekleničic** (1 ducat) **5 K, 24 stekleničic** (2 ducata) **8 K 60 v, 36 stekleničic** (3 ducati) **12 K 40 v, 48 stekleničic** (4 ducati) **16 K, 60 stekleničic** (5 ducatov) **18 K.** Manj od 12 stekl. se ne razpošilja.

Slavonska zel: Se rabi v vprav sijajnim in najboljšim uspehom proti zastarelemu kašlju, bolečinam v prsih, zamolklosti, hripavosti v grlu, težkemu dihanju, astmi, proti bodenju, kataru in odstranjuje goste slime ter deluje izvrstno pri vseh, tudi najstarejših prsnih in pljučnih bolečinah. — Cena je sledeča (franko na vsako pošto): **2 originalni steklenici 3 K 40 v; 4 originalne steklenice 5 K 80 v, 6 originalnih steklenic 8 K 20 v.**

Manj od dveh steklenic se ne razpošilja. Prosim, da se naročuje naravnost od mene pod naslovom:

P. Jurišić, lekarnar v Pakracu 103, Slavonija.

„Pri Bučarju.“

Preselitev trgovine.

Slav p. n. občinstvu uljudno naznanjam, da sem se preselil s svojo od meseca maja provizorično v Wolfovih ulicah št. 8 nastanjeno trgovino v **novu urejeno prodajalno** na

Mestnem trgu šte. 20

ter sem jo v ponedeljek, 24. julija ondi otvoril.

Zahvaljujoč se najtoplejše cenj. p. n. odjemalcem za doslej mi obilno izkazano zaupanje, prosim, da se mi isto i nadalje izvoli ohraniti, ker si bodem gotovo prizadeval, da isto vsestranski opravičim.

Velepoštovanjem

1519 D 2-2

**Ivan E. Wutscherjev naslednik
 Viktor Schiffer**

Vzgojišče

za deklice (Internat)
 č.č. šolskih sester v Rep-
 njab, p. Vodice, Gorenjsko
 se priporoča p. n. sloven-
 skim starišem. V hiši je
 ljudska šola; poseben ozir
 se jemlje na pouk v žen-
 skih ročnih delih. Zdrava
 gorska lega. Šolsko leto
 se začne dne 15. septem-
 bra. Plačila 16 K mesečno.
 Oglasiti se je pri šolskih
 sestrah, Repnje. 1622D 2-1

Radi pomanjkanja pro-
 stora **proda** se več

slamoreznic

mlatilnic

en **gepelj**, in več drugih
poljedelskih strojev
 za zelo **nizko ceno.**

A. Sušnik

trgovina s specerijo in že
 leznino, Ljubljana, Zaloška
 1340 D cesta. 6-4

Suhe jedilne

gobe

(la. gosp. gobe) kupuje v
 vsaki množini v vrečah po
 20 - 25 kg. **A. Šmyra,**
 Dunaj 17, Elterleinplatz 7.
 133 D 20-4

Učenec

za pekovski obrt se sprej-
 me **Ivan Vertačnik,** Flo-
 rijanske ulice, Ljubljana.
 1457 D 3-2

Učenec

se sprejme v trgovino z
 mešanim blagom iz pošte-
 ne hiše, ki je zmožen tudi
 nemškega jezika. 1489D (2)

Franc Pieterski
 Novo Mesto.

Josip Janko

urar v Kamniku,
 1614D (1) Velika ulica

priporoča veli-
 ko zalogo žep-
 nih in stenskih
 ur, budilnic, ve-
 rižic, prstanov,
 uhanov, brošev,
 kakor tudi vsa-
 vsakovrstnih očal, po zelo
 nizki ceni. Popravila,
 tudi najtežavnejša, zvršim
 vestno pod poročtvom.

Učenca

sprejme takoj **Anton Če-
 bulj,** krojaški mojster na
 Jesenicah, Gor. 1615D 3-1

Krojaški vajenec

se sprejme. **Jožef Rus,**
 Vevče 53, P. D. M. Polje.
 1613 D 1-1

Mladenič

zmožen lepe slov. pisave, želi
 vstopiti v kaku pisarno. Naslov
 pove uprav. 1612 D 1-1

Stanje hranilnih vlog: Rezervni zaklad:
 nad 20 milijonov K. okroglo 700.000 K

* Mestna hranilnica ljubljanska *

v svoji lastni hiši v Prešernovih ulicah.

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od
 8. do 12. ure dopoldne in jih obrestuje po
 4% ter pripisuje nevzdignjene obresti vsa-
 cega pol leta h kapitalu. Rentni davek od
 vložnih obresti plačuje hranilnica sama, ne da
 bi ga zaračunala vlagateljem. 3 D 12-9

Za varnost vlog jamči poleg lastnega
 rezervnega zaklada mestna občina
 ljubljanska z vsem svojim premože-
 njem in vso svojo davčno močjo. Da je
 varnost vlog popolna, svedoči zlasti to,
 da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča
 denar mladoletnih otrok in varovancev.

Denarne vloge sprejemajo se tudi
 po pošti in potom c. kr. poštne hranilnice.

Posoja se na zemljišča po 4 $\frac{1}{4}$ % na leto.
 Z obrestmi vred pa plača vsak dolžnik to-
 like na kapital, da znašajo obresti in to od-
 plačilo ravno 5% izposojenega kapitala. Na
 ta način se ves dolg poplača v 62 in pol leta.
 Ako pa želi dolžnik poplačati dolg z obrestmi
 vred na primer v 33. letih, tedaj mora pla-
 čevati na leto 6% izposojenega kapitala.

Posoja se tudi na menice in na vred-
 nostne papirje, in sicer po 4 $\frac{1}{4}$ % do 5%.

Šunka s kožo, kilo po 1 gl., brez kosti po
 gl. 1-10, plečeta brez kosti po 90 kr.,
 slanina in suho meso po 80 kr., presičevi in goveji
 jeziki po 1 gl., glavina brez kosti po 45 kr.

Salame dunajske po 80 kr., à la krakovske,
 fine po 1 gl., iz šunke zelo priljub-
 ljene po gl. 120 à la ogrske, trde po gl. 150,
 ogrske fine po gl. 180 kilo. — **Velike klobase**
 ena 20 krajcarjev.

brinovec, pristen liter po gl.
Slivovka, 120. — To priznano dobro blago
 pošilja po povzetju od 5 kil naprej prekajevalec in
 razpošiljalec živil 170 D (6)

Janko Ev. Sirc v Kranju.

Novi sejmi!

v Mokronogu na Dolen skem se vršé
 vsak prvi četrtek vsacega meseca za
 vsake vrste svinje, in potem dva no-
 va letna in žlvinška sejma in sicer
 prvi na soboto po prazniku „Srca
 Jezusovega“, kateri pade letošnje leto
 na 1. julija, in drugi sejem tretjo so-
 boto v mesecu septembru vsacega leta.

351 D 8-7

Ceno Čaško posteljou perje

5 kg novega skubljenega K 9-60, boljšega K 12-; telega, jako mehkega, skubljenega K 18-; kron 24-; snežnobelega, mehkega, skubljenega K 30-; kron 36-; Pošilja se franco proti povzetju Tudi se zamenja ali nazaj vzame proti povrnitvi poštnih stroškov
Benedikt Saohsel, Lobes 159
817 p. Pizen na Češkem

Naprodaj je iz proste roke 1428 D (3)

posestvo

iz Tolčan št. 6, občina Zagradec pri Žužemberku z vsem orodjem in živino. Meri 29 oralov. Cena okoli 14.000 K. — Kupci naj se oglašijo pri Janezu Hočevar iz Tolčan št. 6, p. Zagradec, Dolenjsko.

Učenec

kateri ima potrebne zmožnosti za kovaško rokodelstvo, se pod primernimi pogoji sprejme pri **Antonu Tomšiču**, Verd, P. Vrhnika 1529 D 2-2

Kraljestvo Saško
Technikum Hainichen
Strojni in elektro-inženerji, tehniki in poslovodje. Novodobni laborat. Prosp. zast. Učne tovar delavnice
1521 D 6-2

Učenec

s primerno šolsko izobrazbo, 14 let star in poštenih staršev z dežele se takoj vsprejme v trgovino mešanega blaga na deželi. **G. Budkovič**, Boh. Bistrica. 1523 D 2-2

V predilnico in tkalnico v Litiji se sprejme večje število delavk v trajno delo za prav dobro plačo.

Glasom naših izplačilnih knjig morejo zasluziti izurjene delavke 12 do 16 K na teden, a tudi do 24 K in več. — Poleg tega dobe samske deklice, v kolikor je prostor na razpolago, brezplačno stanovanje v prostornih spalnicah, kjer je odmenjena za vsako osebo ena postelja s predalom, ki se zapre. Poleg tega jim je na razpolago svečava in kurjava ter del vrta za zelenjavo in cvetice. — Osebam, ki stanujejo več kot 10 km oddaljeno od Litije, se predujemoma izplačajo potni troški, ki jih pa ni treba vrniti oni delavki, katera vztraja vsaj 3 mesece v delu — Zshteva se, da se prinese pravilno izgotovljena delavska knjižica ter pri mladoletnih osebah dokazilo o 1439D 4-3 dopolnjenem 14 letu.

Friderik Hofmann-a naslednik.

Franc Keber

urar in trgovec z zlatino in srebrnino
Dunajska cesta št. 12, Ljubljana.

Priporočam svojo bogato zalogo natančno preizkušenih žepnih ur, na pr. zlatih, srebrnih, nikelnastih in jeklenih. Raznovrstnih stenskih ur. 1135 14-6
V veliki izbiri verižic, obeskov, poročnih in drugih prstanov, uhanov, murčkov, zvezdic.
Za vsako uro se 2 leti jamči.

Franc Stupica

v Ljubljani Marije Terezije cesta 1 (zraven Figovca)

trgovina z železnino, poljedelskimi stroji in špacerijskim blagom,

priporoča:

Portland- in Romancemot, železniške šine in traverze za oboke, štorjo za stropce, strešni klej in izolirplošče, razne štedilnike, peči, kovanje za okna „Patent Austrija“, železno pocinjeno in cinkasto p očevino, mreže za sejanje peska, mreže in bodečo žico za ograjo, ter vse druge stavbene potrebščine, tehtnice in uteže, vodne žage, nagrobne križe, samokolnice, orodje za mizarje, tesarje, kolarje, ključavničarje in kovače.

Navadne in stranske (Flügel) pumpe, pumpe za gnojnico, železne, pocinjene in svinčene cevi za napeljavo vode.

Ročke za mleko, stroje za posnemanje mleka, vso opravo za mlekarne, razno kuhinjsko opravo, lične prtiče kletke!

Velika zaloga slamoreznic, mlatilnic, gepeljnov, čistilnic, trijerjev, preš za grozdje in sadje, strojev za košnjo, plugov in bran. Preproge za vozove, svetilke za kočije!

Semena za poljedelce, poljski mavec svetovnoznan redilni prašek za živino, korenine in fibris za izdelovanje ščeti in čopičev.

Vedno sveže špacerijsko blago in rudninske vode. 471 D (12-11)

Podružnica v Kolodvorskih ulicah nasproti „Tišlerju“.

Prava Ciril in Metodova kavina primes

1 D 12-9 katero priporoča

Prva jugoslovanska tovarna za kavine surogate v Ljubljani.

378 D 20-10

Samo 6 dni!

Havre-New-York

vozijo zanesljivo najhitrejši brzoparniki
Francoska prekomorska družba!

Edina najkrajša črta čez

Bazel, Pariz in Havre v Ameriko.

Veljavne vozne liste in brezpl. pojasnila daje edino oblastveno potrjena potovalna pisarna

ED. ŠMARDA

v LJUBLJANI, Dunajska cesta 18. nasproti znane gostilne pri „Figovcu“.

Zahvalj. se za doslej izkazano zaupanje.

Zahvalj. se za doslej izkazano zaupanje.

Slovenci!

v domačo trgovino

sv. Cirilu In Metodu

v Ljubljani, Lingarjeve ulice 1 nasproti loteriji

kjer se dobiva fino moško sukno, naj-novejše volнено blago za ženske obleke. Najnovejše rute vseh vrst. Bela in ru-java kotenina

po zelo nizkih cenah. Poštena in prijazna postržba.

„Amerika“.

E. Kristan

oblastveno koncesijonirana potovalna pisarna

Ameriko

v Ljubljani, Kolodvorske ulice 41

(18-9) (na dvorišču.) 468 D

„Amerika“.

Najcenejša vožnja v Ameriko.

Najcenejša vožnja v Ameriko.

Denar si prihranite pri direktnem nakupu!

Kdor rabi dobro in ceno plateno in bombazno blago, naj piše dopis-priča z solidnosti moje krščanske tvrdice 40 m ostanki blaga za postelj. opravo, okstort za srajce, celice za obleke, perilo itd. franco za 16 K 60 vin. Vsak ostanek je 3 8 m dolg in se sme garant. prati. Pošilja proti povzetju. Neugajajoče vzamem nazaj vsak čas.

Tkalnica in razpošiljalnica Josip Neugebauer v Plassnitz (Plassnitz) p. Sattel pri Novem mestu o. M. Češko. 1524 D 5-2

1903 D 24-19

Popolno prepričanje, da je lekarnarja

Thierry-a Balsam in centif. mazilo

p. vseh notr. boleznih, influenc, katarib, krčih in vnetjih vseh vrst, slabostih motenju v prehavi, ranah, abscesih in telesnih poškodbah itd. nedosežno vspešno sredstvo. Vam pojasni pri naročilu balsama ali na željo posebej brezplačno poslana knjižica s tisoč levir. zdravstnih pismil kot domači svetovalec. 12 mal. ali 6 dvojnih stekl. balzama 5 kron. — Pa ali 30 dvojnih steklenic K 15. — Pa lončka centifolijakega mazila frankod 60 v. Prosim nasloviti na lekarnarja A. THIERRY v Pregrdni pri Rogški-Slatini. — Ponar. in razprod. postrejanj se sodnijsko zastopajo.